

שירי המשורר חיימקה שפינוזה לוטש מילים המלביה"ד : אהוד בן עזר

139 עמודים

כל השירים פורסמו במכתב העיתי "חדשות בן עזר"

לא ייאמן כי יארע חלום נורא שְבִאוֹנָן קרה

גבר נשוי מהכולל "קח",
שגר בעיירה קריית קחקח קח
גַמְ"ח לנצרך מהקרן לקח,
והשאיר את אשתו עם שבעה ילדים,
לחגוג לבדם בלי ממון בחגים
וְלֵאוֹנָן בדולרים את עצמו הוא שלח –
והמטוס מלא גוברין יהודאין,
שמחה וששון בכל המעברים,
אלה באלה נוגעים אברים,
והגבר דנן היה טיפוס נְשִׁי,
וקצת מעורער באופן נפשי,
וגם אוקראינית מדבר הוא חופשי
ובהגיעו לאוֹנָן ואין איש מכירו –
לבש רק בגדים של נשים לעורו,
נִיצָא להחטיא בועלים בסימטה,
והמה צדיקים חסידים של מיטה
אך לא מצד סדום – נִידְעוּהוּ בְכַעֲתָה:
"לו לפחות אוקראינית היתה!
שיקסע, חטאה וטמאה אך ניקבה לה, פוּתָה!
והיתה לנו זו לְנַחְמָה פורתא!
תְצִילָנָה אוזניים מספֵר תועבות
והשאר ייכתב במסכת אובות.

אני דוגמנית והוא צייר על פי ז'אק פרוור

הוא אמר לי להתפשט ולעמוד ליד החלון המואר
ואני התפשטתי ועמדתי כי אני דוגמנית והוא צייר
הוא אמר לי לשכב ערומה על הספה ולהרים רגל אחת
ואני שכבתי והרמתי רגל אחת כי אני דוגמנית והוא צייר
הוא אמר לי להחזיק את שדיי בידי ולהסתכל אליו
ואני זקרתי פיטמותיי מולו כי אני דוגמנית והוא צייר
הוא שיפשף לי את הערווה כשסידר את הפוזה
ואני השתופפתי גם שופשפתי כי אני דוגמנית והוא צייר
הוא אמר לי להסתובב להרים ולפתוח את התחת
ואני הסתובבתי והרמתי ובשתי ידי את עצמי פתחתי
הוא אמר שהוא צריך למדוד את החור כדי לגמור
את הציור והוא חדר והסכמתי כי אני דוגמנית והוא צייר
והוא הוציא את המכחול והכניס לי אצבע
ואני הסכמתי שיכניס כי אני דוגמנית והוא צייר
והוא הוציא את האצבע והכניס את הפְּמֶשֶׁתְּק
ואני נבעלתי בלי לפקפק-כלל כי אני דוגמנית והוא צייר
וכלל לא עלה על דעתי להתלבש ולברוח
הגם שדלתו לא היתה נעולה כי אני דוגמנית והוא צייר
ורק שנה אחר כך הבנתי שאני הייתי זוגמנית והוא היה צייר
ורק שנתיים אחרי הציור התלוננתי שאנס אותי המנוול
שבכלל לא צייר אותי ערומה רק פֶּשֶׁשׁ לי בנרתיקיים
באחד גנב כסף ובשני חרש פְּמֶשֶׁתְּקוֹ בְּכּוֹמְזֵי פעמיים
ענש אותו השופט חמש שנים בכלא
ואני פֶּשׁוּפֶרֶת כבר מתגעגעת למכחול שלו איזה פלא !

2005

מדוע היהודים תמיד אשמים? שיר בעקבות העיתונים

העיתונאית מלאני פיליפס דיברה על
העוינות לישראל בתקשורת הבריטית
כחלק ממשבר כולל בחברה הבריטית
משבר של ביטחון עצמי בגלל
תחושת החרטה הפוסט-קולוניאליסטית
והמלחמה הקרה שגרמו להתמוססות ערכה
של עצם ההזדהות הלאומית והתוצאה היא
אווירה הדומה לימי ויימאר והתכחשות
לסכנה האורבת למערב במאורעות 1936-
1939 הקימו הבריטים משטרת רכבות אשר
אנשיה הגנו על המסילות מפני מחבלים
ערבים אברהם כהן (1919-2006) נקרא
להדריכם במורס ובאיתות-ראייה הוא
התרשם אז משיטת הבריטים להרתיע
מחבלים: שניים מנכבדי כפר סמוך למסילה
היו נקשרים אל קדמת הקטר.

2006

קריקטורה על בני העם הדני האמיץ

לבני העם הדני האמיץ
עיתונאים פוליטיקאים וסתם אזרחים
הפלאתם להשמיץ אותנו בשיא
האינתיפאדה כדי לשאת חן בעיני
אזרחיכם המוסלמים ההולכים ומתרבים
ולמנוע טרור מארצכם הנוצרית השקטה
והדמוקרטית עכשיו תלמדו מה זה טרור
מוסלמי של הרוח המתכוון לכבוש את
אירופה המערבית (במזרחית בינתיים
החיים פחות טובים) ותוכלו לחרבן עכשיו
על כל העולם ובייחוד עלינו הישראלים
אבל אוי לכם אם תלגלגו על קודשי
האסלאם כי אז בצדק יהרגו אתכם בכל
מקום בעולם כי דנמרק איננה עזה או טהרן
אבל היא תהיה בקרוב ושני מתאבדים
יצאו לדרך יעשו לכם גן עדן עכשיו
ביום בָּם בּוּם.

2006

פרץ כבר קורא אנגלית מהכתב אבל לא מדבר

אנחנו חוזרים על מה שכבר
אמרנו יש יחס ישיר בין קיצור
שפמו של יו"ר העבודה פרץ
וגזיזת תלתליו ויישור שערותיו
לבין ירידת המנדאטים של העבודה
בסקרי דעת הקהל ובכלל
עם פטרון כפרופסור אבישי ברוורמן
פרץ כבר לא צריך אויבים כקולט
אביטל וכמו הוא-עצמו
מה לעשות מה לעשות
מריחים כבר את ליל הסכינים
הארוכות אבל בגלות ירוחם ירוחם

2006

אני שונא את עצמי מפני שאני לא פלסטיני צודק
שיר מאת חיימקה שפינוזה
שלא הספיק להידפס ב"תרבות וספרות" של "הארץ" בערב חג הפסח
מפני ששירים ברמה ובתוכן דומה של נתן זך כבר תפסו את מקום הכבוד

אני שונא את עצמי מפני שאני יהודי ולא פלסטיני צודק
על ראש הגבעה עומדת פרה ומחרבנת עליי אָך אָך מָך
עץ הזית לא נזכר אפילו פעם אחת בתנ"ך המצ'וקמק
אלוהים, איך הצדק מכל הצבא הישראלי המנוול חמק?
אלוהים, אני משורר חשוב, נביא זעם אני, לא שמוק
אנא פָּזַר את עם ישראל ממולדת הפלסטינים רחוק-רחוק
אני בכלל שונא זיתים כי יש להם טעם מריר ולא מתוק
אָלְזוּ, מי שאומר שהם ניטעו פוליטית צריך לקבור אותו עמוק
כי אין חשיבות למשורר ישראלי בלי לנשק לפלסטינים את התחת
וככה הוא נמצא תמיד בצד הנכון של פרוסת התרבות הנמרחת
אלזו, כבר נמאס לי מזו אָרְץ מְכֻסָּה על הדם של ילדים ונידחת
אתם אומרים: "יקה נשאר יקה גם אם המציאות על פניו טופחת –"
אתם פּוֹץ ! – בבקשה תראו לי את הדרך הביתה...

2006

חדוות הסירוס, שיר מוסרי

לחנן גולדבלט השיר לא מוקדש

פתאום עלה בליבי החשש
שנית אפגוש באדון מְשֹׁאֵשׁ
שעל ברכיו אותי נקש
בטרם את אימי נטש
מאז לי העכוז מוקש
שום עלם שמה לא ניגש
גם פי טבעת לא מושש
כל גבר לי גורם חשש
ושום זיון בי לא מומש
אך עוד תראה אדון משאש
סכין שלי אליך חש
אפילו מכשירך כבר תש
אמשוך אותו מן הפִּשְׁפֵּשׁ
סוף-סוף זנאי גם נענש
אחתוך לך, וכל ברנש
ישכיב אותי כעל מגש
כי הנקמה תמתק פִּדְבֵשׁ
יִרְפָּא בי כל אשר יִבֵּשׁ
לא עוד בתולה, בובה של קש
ירחב חיקי לי פִּמְגֵרֵשׁ

2006

יש לי רק שני אבאים

אני אין לי אימא
יש לי רק שני אבאים
שיושנים יחד במיטה אחת
ואומרים שחסידה הביאה להם אותי
להיות הילד שלהם.
אבא שמעון הוא אדריכל ואוהב לבשל
אבא שימל'ה הוא עורך דין ואוהב לנקות
אנחנו הולכים יחד לעשות את הקניות בשוק
ובלילה כשאני מפחד אני יושן ביניהם
הם אוהבים להפליץ ביחד וצוחקים
אני לא יודע מה זה אימא
אבל יש לי שני אבאים ושתי סבתות
ושני סבאים –
בפסח אני שואל את הקושיות
ראיתי פעם ילד יונק מציצי של אישה
שאלתי אם גם להם יש חלב בציצים
ואמרו לי שאני ינקתי מבקבוק,
ואם מישהו מרגיז אותי אז שייזהר
כי יש לי שני אבאים !

2006

מי שלא שכב איתי – שיקום

אני הייתי ילדה מזדיינת
שלחו אותי לשיקום
עכשיו אני רק מאוננת
ומי שלא שכב איתי – שיקום

אני הייתי ילדה מזיינת
ממש כמו בחור שאוהב לדפוק
מה איכפת לכם במה אני מתעניינת
אתם אלופי הביצועים של השמוק!

אני לא מופרעת ולא מתחננת
רק חושבת שסקס זה כמו לחם ומים
ואני בכלל לא אחת שנותנת
אני רק לוקחת לוקחת לוקחת
כי אני מדגדג לי מהפות עד התחת

2006

כלבים הם שדכנים טובים

הכלב החום הקטן שלי
ביקש לזיין בשדרות ח"ן
את כלבתך הלבנה הגדולה
מרוב תאוה ונישוקים
בשמונה רגליים
הסתבכו הרצועות
וכשהתרנו אותן הסתבכו
הידיים שלנו בנגיעות
והרגשנו שגם אנחנו בני אדם
קשרנו את הכלבים בשני חדרי מדרגות
שונים ועלינו לדירה שלי
אתה קפצת עליי כמו הכלב
החום הקטן שלי
על כלבתך הלבנה הגדולה
רק ששלך גדול יותר
והיה לנו כיף של כלבים
ונשארנו חברים טובים מאחור
ומה-זה התחתנו מלפנים
שברנו יחד שתי כוסות
אימי האלרגית היתה מאושרת
ורק שהכלב החום הקטן שלי
עוד מנסה לטפס מאחור
על כלבתך הלבנה הגדולה
ולא מצליח להגיע לפוסי שלה
שניהם מכשכשים בזנבות

2006

נכתב על ספסל בפנקס בשדרות ח"ן בתל-אביב למראה שמתואר בשורות הראשונות.

ברכות לאבא, רוצח רבין

ברכות לאבא, רוצח רבין, ולזוגתו האוהבת
על אישור ההזרעה מטעם העליון
מי ייתן וירבו רוצחים בדמותו ובדמות בת-זוגו הביזארית
מסיכת פניה חיוורת ושטנית
אם ילכו צאצאיהם ללמוד הלכה בישיבות
אנחנו נזון ונפרנס גם אותם
יאללה זרעוני-סרק, צאו כבר מהאקדח המאונן
אל גרתיק טרימבולֶה הלחה
אבא שלכם יורה אתכם אליה בלי משתיק
רק עם החיוך שלו המזדיין
שראוי להירשם בשיא החצופים אצל גינס
ולמצהלות תינוקיו שלא חטאו נחנך דור צעיר –
אלה הנכדים הקטנים של יצחק רבין!

2006

היונה הצחורה עפה מערבה

שיר חדש מאת המשורר הפלסטיני דרוווש מחמיד
מערבית: המשורר חיימקה שפינוזה, לוטש מילים

היונה הצחורה עפה מערבה מעל האדמה החרבה
מחרבנת על היהודים
מזפלת את התקווה שהכוח לא ינצח
גם לא הצדק שגורש גם לא החרב
על הר שגבעול אחד נובט הבקיע בו סדק
היונה הצחורה של השלום עפה
אל בתי הספר של היהודים
נכנסת למקראות שלהם ומחרבנת עליהם
מלקקים לשלש אומרים את כמו ביאליק
שלום רב שובך יונה של צדק
אל מערכת לימודים עברית מתרפסת
בטרם אל ארצות הקור של אירופה תשלחניו
להתחמם בכבשנים
היונה הצחורה עפה אל אהובתי היפה
ומחרבנת על פניה
כי היפה היא אדמתי הגזולה וככה יאה לה
אני רואה את השמיים שם, בהישג יד
כנף יונה לבנה נושאת אותי אל הילדות
ונושאת לכם פספורט אל הלא-נודע
לכו תשתו את הים, בני-דודים!

נכתב ב-17.6.06 בעקבות שיר הגותי ארוך וכאילו מבלבל בשם "ציור קיר", מאת מחמוד דרוויש, רמאללה, שפורסם ב"דיעות", 16.6.06, עיתון שלא הסכים לפרסם אפילו שיר אחד מ"יעזרה אלוהים לפנות בוקר". אומרים כי מחמוד דרוויש מועמד לפרס נובל יחד עם סופר ישראלי ידוע שהשתתף בחיבור הפואמה המודעתית "האף תספה צדיק עם רשע?" ("הארץ", 15.6.06).

שְׂאֵהִיד אֶל-אֶטְפָּל
שִׁיר חֹדֶשׁ מֵאֵת הַמְשׁוֹרֶרֶת הַפְּלִסְטִינִית
מְשַׁע'וֹלָה אֶל-גְּמִלָּה
מֵעֶרְבִית: הַמְשׁוֹרֶר חַיִּמָּקָה שְׁפִינוּזָה, לוֹטֵשׁ מִלִּים

אתה החייל הִסְהִיוֹנִי הבא לרצוח את בני עמי
על אדמתי הגזולה
חגורת התחמושת על אזור חלְצִיךְ הַכְּפִיר
שטרם ידע אישה
מחזיק בנשק אוטומאטי בולט כדורים כמו זרע אתה
חייל גלמוד סְהִיוֹנִי אֶל-מוֹסְקוֹבִי מִשְׁבִּיךְ סְבִרְמָה בַחֲשִׁיכָה
קליעיך מְחַבְּשִׁים ילדות פלסטיניות עם קרום
בְּסוֹפְרָמָרְקָט סֵאלַח א-דין בע'זה הרעבה
שְׁיוֹנִים סְהִיוֹנִיּוֹת עֲבִרְאֲנִיּוֹת מִחֶרְבֵּנוֹת עֲלִיהָ בְּצִצוֹת
מִן אֶל-מְזֻלֵט אֶל-מְלֵעוֹן אִילִי טֵס עֲלֵא אֶרֶד פִּלְסְטִין
מרחמת אני על נעוריך שְׂאֵהִיד אֶל-אֶטְפָּל
כמה תהרוג בנו, כמה תחלל כבוד בנותינו
אנחנו רבִים מִמְךָ, אנחנו פוֹרְיִים מִמְךָ
ואתה המאונן בחשיכה תיהרג מבלי להוליד
ממכת אבן של פלסטינית קטנה ובוכייה במצחך
אתה חייל סהיוני גלמוד הבא לרצוח את בני עמי
אתה הִשְׂאֵהִיד הַדִּיִּהִיד הַתְּמִים שְׁלִימְדוֹ אוֹתוֹ לַהֲרוֹג
אתה הנער שלעולם לא יהיו לך ילדים
אולי רק בשמיים תפגוש
את שאהידה (חוריה*) אגנס מירושלים
לבושה בַחֲגוֹרֶת הַנֶּפֶץ וְכַרְעֵלָה שַׁחוּרָה
ואם אללה יחבוץ
שאהידה (חוריה) תהיה הבתולה השבעים
שתמצוץ לך בְּכָה אֶת הַבוֹץ
עם בְּכִרְיָקָה מִבוֹדְבְּשֵׁט !

*

חוריה, בתולת גן העדן, הממתינה לשאהיד

2006

יש לי אימא מקועקעת

יש לי אימא מקועקעת
וגם אבא שלי מקועקע
נחש כחול על הבטן שלה גדל
אני לא יודע
הולך להיות לי אח
או סתם משמינה עם פרח על התחת
פרפר על הציצי
מרשה לי ללטף
וכשאני רוצה קקה אומרים לי
אתה עוד קטן !
אבל אני לא אומר קעקוע
אני אומר יש לי קקה
הם שומעים רק קעקוע כל הזמן
כי הם מקועקעים גם בראש
ככה כשאני רוצה קקאו
קרטושקע ממדורה בחצר
אבא יודע לעשות שרירים
אישה ערומה ורגליים דג
נוגעת באיש עטלף
לאימא יש עוד קעקוע
שאיפה אסור להגיד
הילדים מקנאים בי
שיש לי הורים מקועקעים
אבל אני מסתפק בקקאו וקרטושקעס
חושב שהוריי קצת קוקואים
וצריך לדאוג להם שלא יישבו על
המדרכה ויבקשו נדבות

2006

מצד שני

שיר פרידה מנשיא

כתב בשמנו חיימקה שפינוזה, לוטש נשים

אי אפשר שלא לחוש רחמים
למראה אדם שהיה מורם מעם ופתאום
הוא כאסקופה נדרסת לכל זב ומצורע
אשם או לא אשם? – בינתיים
הצביעות חוגגת בן-האדם אינו אלא
שק חבטות וכבר אין צורך לסקול אותו
באבנים ממש הכול ששים למישבתו
איך נפלת משמיים הילל בן-שחר
(ישעיהו פרק י"ד פסוק 12
לא קרוב-משפחה של פרוץ פלוץ
מאוניברסיטת בת-שלמה רבתי)
ושהדנו במרומים שהיינו מתעלמים כליל
מפרשת הסחיטה שהיתה או לא היתה
אלמלא אנו היינו הראשונים
להשמיט מקצב את התואר נשיא
בכל גיליונותינו
מאז סירב לכנות בתואר רב
רבנים רפורמים וקונסרווטיביים,
ולדעתנו על כך בלבד
היה עליו לפרוש ולשחרר אותנו
מנטל אופקיו הרוחניים המצומצמים
ויש רק לקוות שלא ייבחר אחריו נשיא
אשר לשם שינוי אינו לוחץ ידי נשים
בינתיים פריצה מלחמה גם בצפון
שמונה חיילים שלנו נהרגו ושניים נשבו
שכחנו לגמרי את ה- --- קצב
אפילו שכחנו מה שכחנו עליו

2006

במשפחת עצירותי בוקה ומבולקה

במשפחת עצירותי בוקה ומבולקה
בתור לעשות קקה יש דחיפות וצעקה
לכן הם עברו לדירת עשירים
שמה בית כיסא יש לכל אחד ההורים

בית כיסא של אבא
אמר לבית כיסא של אימא
אנחנו צריכים להוליד גם בית כיסא של ילד
אחרת איפה יחרבן

עלה בית כיסא של אבא
על בית כיסא של אימא
וכעבור תשעה חודשים
נולד בית כיסא של ילד

ואחרי כשנה לעצירותים נולדה
גם בית כיסא של אסלה מתאימה לילדה
ועכשיו במשפחה כולם מאושרים
יושבים ארבעתם בו-בזמן על חורים

העולם מתקדם המחרבנים עשירים
יש מקדשים כבר גם לטחורים
כמו שהיו בתקופת התנ"ך
ובתי הכיסא מתרבים והולכים

שגם הנכדים יתפנו לצרכים
והאסלה היא תלוייה והתחת הוא נח
הבה נזרוקה ספרינו לחוץ
יען עוד בית כיסא פה אצלנו נחוץ
לטובת השיפוץ

2008

יש מחלה קוראים לה זופיטיס

יש מחלה קוראים לה זופיטיס
חולים בה גברים שעלו לגדולה
בנשים הם רואים רק תחת וציצים
ותופסים באקראי כל בליטה עגולה

להם נשיקה היא מצגת של חסד
מגבר דגול לנקבה נחותה
שכל מרכולתה מוצגה במרפסת
ואליה תשוקה את ידו מנחיתה

למורם מן העם מתרומם גם הזובי
המיעוט הנורמאלי עודו חושק בנשים
צריכה להגיד היא תודה לחבובי
שמחמיא לה בטקט של צייד תשמישים

כי בבית האבות, קקמייקה נרגנת
רק סנילי יתפוס את שדך הנכמש
אז הגידי תודה לנבזות מהוגנת
והעמידי פנים שאין בה ממש

מול מה שזקוף בך עומד גם אצלו
כי את אשמה שהסקס משתפך בך
אך אל לך להיות עצובה בגללו
כי בבית המשפט חירותו תילקח

איך משמיים נפלת הילל בן שחר
בגלל נשיקה, מציצה או מזמז
כל פקידה היא מלכודת מלפנים ומתחת
ומי שחכם לעולם לא יזוז

פוליטיקאי זהיר יאונן במקלחת
אחרת יגיע אל מני מזוז
כי אין ארוחות של חינם על התחת
ואין ביטוחים מול סחיטה על הכוס

2006

נצחיות החורבן היא ניצחון לרוחניות שביהדות **קינה לתשעה באב מאת חיימקה שפינוזה, לוטש מילים**

אני מעדיף – קינות תשעה באב
של יהודים חרדים היודעים כי
המקדש והשכינה ישכנו לנצח
רק בירושלים של מעלה ואילו
בדלתתא החורבן הוא לעדי עד ותוך
לאל ההיכל הגשמי לא ייבנה לעולם –
מאשר את ראשית צמיחת גאולתנו
מבית מדרשם של גוש אמונים
משיחיסטים צביקים ופסיכים
המאמינים שהם ניצוצות הקדושה שיש
להעלותה מן הקליפות שהן אנחנו
בני אדם, ציונים, חופשיים, ולא גלגול
גאולה כוזבת של גשמיות אלילית –
אז כבר יותר טוב זכר החורבן מהול
באוויר הרים צלול כיין וריח אורנים

**הכותב לא שומע הרצאות בעלמא
ולא מלמד קבלה לפתאים ולרמאים**

2006

האדא בויארג'י מספין מן סאינדא שיר אנטי-מלחמתי מאת חיימקה שפינוזה, לוטש מילים

בויארג'י מצידון או מצור
על חמור או אופניים מדי יום
משרך דרכו לפרדס הירוק
קושר תחת עץ חמורו אופניו חוצה
חופת הדריס סוככה עליו מגיע
לעצי קטיושות פזורות לעשרות פּעשב
ליד גזעים לוקח קטיושה לחה
מרכיבה על חצובה מפעילה דרומה
לפעמים יש מנגנון השהייה
מה טוב חוצה שוב את
הפרדס ויוצא על חמור
או אופניים חזרה לצור או צידון
רואים למעלה במזל"ט אידיליה כפרית
לפעמים מתיישב ואוכל פיתה
ממולאה באורז לפעמים מחרבן
מטוס ישראלי מפציץ מקום יציאה
ריק נפלו כמה תפוזים ירוקים
חוזר חלילה מה קרה מה קרה
אללה אַפּבּר חיזבאללה
יום אחד עשה טעות אותו
בויארג'י מצידון או צור קשר
את החמור ליד קטיושה אולי
על גבו נשא בולט גם פן שיגור או
חצובה ולאור יום נקלט הוא במזל"ט
בום נרצח בויארג'י מן לופּנאן
אחד ממאות תמימי דרך עמלים
קשי יום קטיושאים פרדסאים
נשארה פיתה עם אורז בלי פּה
פשע מלחמה פשע מלחמה
פשע מלחמה פשע מלחמה
ימּבּן האדא זאלמּה מן אלקטיושה?
לא! האדא כולו פּינּבּ מן אישְרָאֵל!
האדא בויארג'י הוּן מספין מן סאינדא
אללה ירחמו

3 באוגוסט 2006

המלחמה הבאה תוכרע בנפישות של עורכי דין

מיפנה דרמטי בפיקוד הישראלי חל
במהלך המלחמה הבאה
היא לא תנוהל בידי רמטכ"ל וראש הממשלה
בסיוע סביל של שר ביטחון
היא לא תנוהל בידי עיתון "הארץ"
והעיתונאי המוסרי יואב יצחק
לא, אלא היא תנוהל
בידי עורכי דין בכירים
מבקר המדינה והיועץ המשפטי
יקבעו את האסטרטגיה
שופטים בדימוס יהיו בוררים
מטרות לגיטימיות להתקפה
ואילו על קציני ומפקדי צה"ל
שחירפו נפשם להגנת המדינה
ייגזר לצעוד ולהלקות עצמם בפומבי
עד זוב דם בנוסח השיעה
ואם לא יהיו די קורבנות צינים מזיכי דם
להלקאה עצמית בצבא
תוקם מיד עוד ועדת חקירה
ועוד ועדת חקירה
ועוד ועדת חקירה
ועוד ועדת חקירה
עד לא די לה!
ומי יצא זכאי מכל אלה ללא רבב?
השיח' חסן נסראללה!

2006

טאהא מוחמד עלי איזון עדין

בשנת 48
היה לנו שור
אציל
ולו קרניים
כשאר השוורים.
להם היה טרקטור
רגיל
עם שרשרת
כשאר הטרקטורים.

מערכית: ששון סומך
[ידיעות אחרונות, ספרות, 15.9.06]

חיימקה שפינוזה איזון לאיזון העדין

בשנת 48
היו לנו שש מאות וחמישים אלף
יישוב עברי
עם קרניים
כשאר היהודים.
להם היו שבע מדינות
של צבא רגיל
עם שרשראות וטנקים
כשאר הזורקים את היהודים לים

מה ההבדל?
את טאהא מוחמד עלי
מדפיסים ב"ידיעות אחרונות"
אותנו לא
כי לנו אף אחד לא מלקק את התחת.

גילוי נאות: לקראת צאתו לאור, וכשיצא לאור ספר השירים של סופר נידח אהוד בן עזר "יעזרה אלוהים לפנות בוקר" – לא נמצא אף לא שיר אחד ממנו ראוי להידפס במוסף הספרות של "ידיעות אחרונות".

כל החשבון עוד לא נגמר

"כל החשבון עוד לא נגמר," כתב ברנר
כי היה מאוד חרא כאן בארץ
עוד לפני שהוא נרצח ב-21'
וגם הרבה אחר כך
חיים אנחנו היום בגן עדן
לעומת החיים שהיו אז
ואם אתם מתגעגעים למשהו
אז היו אז גם הרבה שנאת אחים
הלשנות וויכוחים מרים בצל הבריטים
"שוק שחור" בצנע ועוד קודם
במלחמת השחרור הרבה משתמטים
לא אין אל מה להתגעגע
כי הפערים אז היו לא פחות גדולים
וכאשר האוהלים במעברות דלפו
היו בוץ וגם רפש שאפשר להשתגע
ותראו לי אחד שכיום מתגעגע
לשנאה בין יריבים פוליטיים
"בלי חרות ומק", "ושיטת הפתקים
וחושיסטאן ורצח קסטנר ו"עסק הביש"
ו"הפרשה" והוצאת בן-גוריון ממפא"י
ו"סמארקן"! בכנסת ושביתת הימאים
תאמינו לי היו כאן ימים נוראים
אפלייה על גבי אפלייה ולא אהבת אחים
וכלכלה דפוקה שנושעה מאמריקה ובשילומים
ולמבקר המדינה הראשון זיגפריד מוזס אמרו
"לא תחסום שור בדישו!" [אם אינני טועה בציטוט]
הכול היה כמעט אותו דבר רק שאצל מיליון אזרחים
היו הרבה פחות תאונות דרכים, גניבות, מקרי רצח
ושחיתות מאשר במדינה שמתקרבת לשבעה מיליונים
והיתה פחות תקשורת כתובה ומשודרת וגם ממוסחרת
אבל יותר עיתונים מפלגתיים ויותר מוספים ספרותיים
ולסופר צעיר היה היכן לפרסם סיפורים ושירים

2006

לא ז. מוזס אלא א. שמורק

למשורר חיימקה שפינוזה, לוטש מילים, שלום,
בשירך המעניין "כל החשבון עוד לא נגמר" אתה כותב:

ולמבקר המדינה [או הסוכנות] הראשון זיגפריד
מוזס אמר לוי בן דבורה אשכול: "לא תחסום
שור בדישו!" [אם אינני טועה בציטוט]

ובכן, אתה טועה. מדובר במה שאמר לוי אשכול למבקר הסוכנות דאז, ד"ר א. שמורק. בראשית ימיה של המדינה, בסוף 1950, החלה חקירה בסוכנות היהודית ביחס לתשלומים ששילמה גזברות הסוכנות בז'נבה לפקידים בכירים בסוכנות היהודית בירושלים. כמו כן, נטען אז כי במסגרת ציוד שרכשה הסוכנות עבור משרדיה בקפריסין, נכללו גם מוצרים – תנורים חשמליים, בגדים ומגבות! – שהגיעו לידיהם של פקידים בכירים בסוכנות. הסוכנות היהודית מינתה את גרינבוים כבודק בפרשה, ולאחר שהוא לא מצא דבר, החלה בדיקת מבקר הסוכנות ד"ר א. שמורק, בנושא. ד"ר שמורק דווקא הגיע למימצאים חמורים, אך גזבר הסוכנות דאז, לוי אשכול, ניסה למנוע את פירסום דו"ח הביקורת, ואז כנראה השתמש בפסוק: "לא תחסום שור בדישו."

פרטים נוספים אפשר למצוא בעיתוני התקופה, בעיקר בתחילת אוגוסט 1951. *[המידע על פי אתר "פוליטיקה עכשיו"]*.

בכבוד רב
סופר נידח

12 באוקטובר 2006

יותר מדי מתים מככבים בחלומותיי

יותר מדי מתים מככבים בחלומותיי
חלקם מעניינים, אין מה לומר
אפילו מנסים קצת לעזור
אבל יותר מדי
הם מחזירים אותי אחורה
כאילו החיים סביבי כיום פחותים מהם
פתאום אני הולך ערום ומפחיד
פקידות בשירותי במשרד צה"לי
ושום מכנס צבאי אינו עולה עליי
ואני צוחק ומנסה להסתיר
חברי הטוב זאב ק. ז"ל לוקח אותי למשרד
חרב-למחצה ששם אוכל לכתוב
לאור פנס כחלחל בחשכה
ושאימי ז"ל תהיה מרוצה
איזה שטויות למה כל כך מעניין
אצל המתים שמככבים בחלומותיי
למה שאני אתן להם הַרְף קט לַחֲיוֹת
בלילות עתיקים כמו אידיוט
הם כל כך מוחשיים שמעירים אותי
לכתוב עליהם זיכרונות שלא היו
שעליהם ישלמו לי בלירות מארץ רפאים
פטורות ממס
התעוררתי כתבתי וחזרתי לישון

2006

העולם הזה מסוכן מאוד

העולם הזה מסוכן מאוד
ואין לנו עולם אחר מסוכן פחות
מה אני יכול לעשות
כמה זמן נשאר לי לחיות
כל שנה אני עולה קילו
עד מאה ועשרים
החיים האלה קודש הם
ואין לנו רשות לבזבז אותם
אלא למזמזן בלבד
כי הנשים צריכות להיות מלכות
לחרבן בשקט ולא לצעוק
לא ללכלך ידיים ולא לנקות
לנצור את הגזים בכטן עמוק
כל המלאכות שיעשו אחרים
ורק את ישבניהן שלבדן תקנחנה
פולסקה בתולתא ארמלתא ומטרכתא*

* פולנייה בתולה אלמנה וגרושה

2006

שימני כחותם על ליבך שיר אהבה קבלי מאת חיימקה שפינוזה, לוטש מילים

שימני כחותם על ליבך
ותפסיק לדחוף לי אצבעות בתחת
כשאני שוכבת עליך
אם הציפורניים שלי שורטות אותך
פתח רגליך
הפיצה שלך לא יתמוטט מזה
שאוור חדרים חמוץ כייך
נושב בעכוזי הפעור לרווחה
רוכבת אני על במתי הזין
של היסוד הזיכרי
הפוך אצלנו השפע ממלכות השכינה
לא נוקבא דתהומה רבא מתחת אלא
ספירת הנקבה מזיינת משמיים
והזכר טיף אין דרער עמוק באדמה
ובשני הגבות החלחולות יוצרות קשר
שלך למחילות סמאל שלי למלאכיות עליון
כי העולם נוסד בידי אישה
מן העלייה הראשונה
ידל ידל נה פה מה
יבוא דודי לגנו ויקטוף פרי מגדיו
כי עזה כמוות אהבה
קוץ'ניו פוץ'ניו מוץ'ניו
שק לי בתחת נראה אם תוכל

2006

ברבור שחט מוסלמי בלונדון

משטרת לונדון עצרה ברבור של המלכה ששחט מוסלמי בגן
משטרת לונדון עצרה מוסלמי של המלכה ששחט ברבור בגן
משטרת לונדון עצרה מוסלמי ששחט ברבור של המלכה בגן
משטרת לונדון עצרה ברבור של המלכה ששחט מוסלמי בגן
מוסלמי ששחט ברבור של המלכה ששחט מוסלמי בגן
מוסלמי ששחט ברבור של המלכה ששחט מוסלמי בגן
מוסלמי ששחט ברבור של המלכה ששחט מוסלמי בגן
מוסלמי ששחט ברבור של המלכה ששחט מוסלמי בגן
מוסלמי ששחט ברבור של המלכה ששחט מוסלמי בגן
וכן הלאה וכן הלאה להוסיף על זה נוקלה

2006

ברבור שחט מוסלמי בלונדון

שיר מאת חיימקה שפינוזה, לוטש מילים מהעיתונים

משטרת לונדון עצרה ברבור של המלכה ששחט מוסלמי בגן
משטרת לונדון עצרה מוסלמי של המלכה ששחט ברבור בגן
[- - -] וכן הלאה וכן הלאה להוסיף על זה נוקלה

לידיעת הקוראים שלא עמדו על טיבו: שיר זה, שהבאנו כמלואו בגיליון 195, מבוסס מילה
כמילה על קטע מתוך ידיעה שהתפרסמה בעיתון "הארץ" ביום רביעי או חמישי שעבר; וכתמיד
אנו אסירי תודה לאהוד שמפרסם את שירינו בדפי מכתבו העיתי ואינו מצנזר בהם אף לא מילה
גם אם הם ניראים לעיתים מוזרים בעיני מי שאמון, למשל, על שירי המשוררת הלאומית שלנו
אגי משעול, שעל יצירותיה הגאוניות, כך שמענו, אפשר כבר להיבחן לבגרות. חיים נחמן פֶּסֶה.
חיימקה הלוטש

2006

כנס תומכים שותקים במנזר השתקנים שיר מאת חיימקה שפינוזה, לוטש מילים מפוצים

במנזר השתקנים בלטרון נערך כנס אינטלקטואלים
יוצרים משוררים סופרים
שמאל
שותקים
שמאל
שותקים
בתחילת מלחמת לבנון השנייה דווקא תמכו בפומבי
לדבריהם במלחמה שאין צודקת הימנה
אבל לאחר שחסן נסראללה התקשורת הישראלית
שיכנעו אותם שחיזבאללה ניצח במלחמה
וכי הנהגתה המדינית הצבאית של ישראל
חרא
נאלמו הם דום אפילו חדלו לשיר
את שירי ארץ-ישראל
לנוכח הזוועות שחולל הצבא הישראלי
בלבנון לאזרחי חיזבאללה
יִוֹשְׁבֵי עַל פִּצְצוֹת תְּלוּלוֹת מַסְלוּל
לשמוע שריקות מטוסים
כי אחרי השואה אפשר ואפשר להמשיך לכתוב יהודים
סיפורים שירים לעשות בהם קריירה לא רעה
בישראל בגולה בגויים
אבל אחרי הזוועות שהמיטה ישראל על לבנון |
אמר הגורו צריך לשתוק צריך לשתוק צריך לשתוק
אי אפשר עוד לשיר את שירי ארץ-ישראל
הטהורים מכמירי הלב
כי אנחנו חירות כמו המנהיגים שלנו
אנחנו רוצחים
ג'נוסיידרים
פוצים

2006

שיר ארס עזתי
שיר מאת חיימקה שפינוזה, לוטש מילים מפצצות

לסבתא פאטמה
שלושים נכדים
שלושים נכדים
חגורות הם חוגרים
ובכל חגורה
הס פן תעיר
ישנה לה פצצה
ליהודים להחדיר ! –

2006

תורת היחסות בתחת

שיר מאת חיימקה שפינוזה, לוטש תחתות

שני גברים דוחפים זה לזה אצבעות בתחת
זה בסדר גמור
שתי נשים דוחפות זו לזו אצבעות בתחת
זה בסדר גמור מאוד
ואפילו מגרה סטרייטים
אישה דוחפת לגבר אצבע בתחת
"מה פתאום שאני אעשה לך את זה?"
גבר דוחף לאישה אצבע בתחת
"אולי תפסיק כבר? סוטה!"

2006

החבר שלי בקבוק חם

שיר מאת חיימקה שפינוזה, לוטש מילים לבן עזר תמורת שמוטי

לפני חמישים שנה
היתה לי בעלת בית בירושלים
שמה בקיצור היה פָּנִי
בניכר סיל אלמנתו של המוסיקאי סידני סיל
בתו של המורה יצחק אפשטיין
כל ליל חורף היתה עוברת
בהול הגדול שבין המיטבח לחדרה
בבית הערבי בן הקומה האחת
ברחוב עקיבא 4 בירושלים
ואומרת לנו הסטודנטים
גבי ג'וני מוץ ומיכה
זה החבר שלי
קוראים לו בקבוק חם
כל לילה הוא מחמם לי את כפות הרגליים
הקופאות
צחקנו אז צחקנו
היום קר לנו מאוד ברגליים
גם בקבוק חם לא עוזר
אין מה לעשות
אבא של אשתי היה אומר
זה הכול מְהַקְלֵנֵדֵר

2007

היתה לי חברה ספרותית עם חור שחור בתחת

פעם לפני הרבה שנים היתה לי חברה ספרותית
לא קבועה
קצת מבוגרת ממני
עם חור שחור בתחת וצמא גדול לזיונים
שהיתה מתנפלת עליי כל ביקור כחונה בנווה מידבר
וגומרת עליי שתיים-שלוש פעמים
אני הייתי אז במצב נפשי עמודי מאוד
על גבי על גבה מה שבא ליד
מגורה מכל פתחיה
וממה שהיא מרשה
אבל יפה היא לא היתה
וככה יכולתי להמשיך איתה עוד ועוד
כשאנחנו מתווכחים על שירה בהפסקות
אלה היו ימים יפים של פלחי התחת עם החור השחור
מתרוממים באוויר
את מיטת הרווקים תרמתי למוזיאון המושבה
אולי יום אחד היא תתחיל לספר
לתלמידים שיבואו לבקר

2007

ברכות לחתן פרס נובל שונא ישראל הרולד פינטר

עם ייסוד האגודה היהודית הפרו-פלסטינית בלונדון
לשם הוקעת זוועות הכיבוש הישראלי
שהוא כידוע אבי אבות הטומאה בפלסטין הכבושה
המשתרעת מירדן לים
והחטא הקדמון הגורם לצרות במזרח התיכון כולו
וגם מציק למוסריות של יהודי "מה יפית" בלונדון המוסלמית
אנחנו זוכרים לך כיצד אסרת על הצגת מחזותיך בישראל
למעט "מנהל הבית" שהועלה בהסכמתך בתיאטרון חיפה
מעובד להצגה שעוסקת בנישול הפלסטינים מבתיהם
ואנחנו זוכרים כיצד הלכת בראש ההפגנות בלונדון
בעד סדאם חוסיין והפלסטינים
ואנחנו מאחלים לך שתמשיך ללכת
לעזאזל –

**כתב חיימקה שפינוזה
לוטש מילים עבריות**

נ.ב.

**אני יודע שכריאותך רעועה מאוד
ואין בכוונתי לפגוע בכך אישית
אבל אולי הגיע הזמן שתבקש מאיתנו סליחה
בטרם יהיה לך מאוחר מדי
ובייחוד שכבר קיבלת את פרס נובל
ואין יותר צורך שתתחנף לגויים**

2007

שיעורים בתודעה יהודית

נגעתי לה בכרפֿשָׁתָא
נגעתי לה בקיֿשְׁקַעס
נגעתי לה בחֿלְחוֹלֵת
נגעתי לה בפּוֹפִיק
נגעתי לה בפּיֿסְקָה
נגעתי לה בפּיֿשִׁיק
נגעתי לה בגְּרָגְלָה
נגעתי לה בְּהִלְזָה
נגעתי לה בְּשׁוֹסְקִים
נגעתי לה בּמְנוֹשׁ
נגעתי לה בפּוֹלְקָאָךְ
נגעתי לה בְּקִנְיָדְלָאָךְ
נגעתי לה בְּצִיֿצְקָלָאָךְ
נגעתי לה בְּתוֹסִיקָלָאָךְ
נגעתי לה בְּתֵהוּם דְּנוֹקְבָא רְבָא
נגעתי לה בְּאוֹשְׁקִי בּוֹשְׁקִי
נגעתי לה בְּקֵלִיט*
נגעתי לה בְּבִלּוֹנְד
נגעתי לה בּפּוֹשְׁקִי
ופתאום אמרה לי שהיא ערלית
אִיֿחַס עֲלִיפִי
הלוך הלכו לאיבוד השיעורים שהכנתי
בתודעה יהודית

* בדגדגן

2007

שיר אופטימי על המתים החיים

המתים עודם חיים
רק שהם פשוט לא מדברים אלינו יותר
גם לא מטלפנים
אולי עסוקים מאוד
אולי כועסים
אולי לא אוהבים לכתוב מכתבים
גם לא אי מיילים
זה שאין לנו קשר עימם
לא אומר שהם לא קיימים
עם רוב האנשים בעולם אין לנו קשר
רק בטלוויזיה רואים אותם לפעמים
ובכל זאת הם קיימים
מאות על מאות מיליונים
מצד שני הרבה אנשים חיים שאנחנו מכירים
חשובים בעינינו כמתים
אנחנו מגלים שהיו חיים רק כשהם מתים
במודעות האבל בעיתונים
אלה שלא ביקרו אותנו הרבה זמן
גם אנחנו אותם לא הרבה מבקרים כשהם חיים
מצד שני אנחנו יכולים לדבר איתם במחשבותינו
לראותם בחלומותינו
בין אם הם חיים ובין אם הם מתים
לפעמים הרבה יותר טוב כך מאשר כשהם חיים
לכן כדאי מאוד לראות מה שפחות אנשים
שאז לא כל כך חבל לך אם הם חיים או מתים

2007

תחזקנה ידיה

תחזקנה ידיה של שרת החינוך
פרופ' יולי תמיר
שאינה מסיימת את יום עבודתה
דווקא עם כניסת השבת
ואינה נכנעת לצביעות של החרדים
שגם בונים בבית שמש קניון
שהכניסה בו לחילונים אסורה
נישמך ישורון החרדי
ויבעט לנו בפרצוף
ובנינו ולא הקב"ה מגינים עליו
בשרתם בצבא ובמילואים
ואילו הקב"ה רק דואג לספק לחרדים
את פרנסתם מן המיסים שלנו
ואם ח"ו הם יפרו וירבו
עד כי יהיו הרוב ואנחנו המיעוט המנוצל
לא תהיה מדינה והם יחיו בחסד הערבים
אם יחיו
כי מעולם לא היתה יראת שמיים כוזבת
קְזו שאנו עדים לה בחרדים

2007

כאשר העורבים יהיו גדולים

כאשר העורבים יהיו גדולים
הם יאכלו אותנו
קרע קרע קרע
עורבים אוהבים יהודים
שבשרם אדמדם ועורם לבן
מנתרים מארץ לארץ
עם פנקס מילואים דרכון פולני
פספורט ישראלי
קרע קרע קרע
ובליבם איבת עולם לעורבים
על כי גדלו שמנו דחקו
כל ציפורי הארץ
על כי מדינת כל בעלי-כנפיים
היתה לעורבים בלבד
ויהודים מנתרים
ויהודים עפים
מחוף לחוף בשמיים כמו
בציורים של שאגאל
קרע קרע קרע
כאשר העורבים יהיו גדולים
יכבשו ארץ ושמיים
של כל שאר הציפורים
ואנחנו לאן מעופפים
ואנה אנו באים

2007

יש לנו במשפחה צמד שדיים כבדים שיר מאת חיימקה שפינוזה, לוטש מילים ושפשפן טיטי

יש לנו במשפחה צמד שדיים כבדים
פטמות עבות ועיגולים חומים
שיהיה לאבא מה למצוץ ולנגוס
ללוש למולל וגם קן שפשופים
בין שד לשד יטייל לו השמוק
ושיהיה לתינוקי הרעב מה לינוק
ואם בעלת פטמותיים תסכים
תתקע אותן לאבא בעוד כמה מקומות
כי בזכות טיטיה הענקיים כולנו
תתחת צורמאיתה חיים כל ימינו
משפחתנו מאוחדת סביב תפארת ציצים
אם צריך חלב לקפה ולתה
יש זילוף אימהי לבנבן אל הכוס
ובלילות אבא מקליח לבן בין צניי הציצים
כמה שנאמר די לבונה שיינט
די שטרן בליצן
דער פוץ שטייט
און די אייר שוויצן
כי לא בהרבה משפחות יש
שדיים שהם אוצר שופע
בנויים על יסודות איתנים למדיי
גבעות של בשר וחלב ולישה ומזמוזים
פטמות מזדקרות כזרגים קטנטנים
לאבא יש מה למצוץ ולנגוס
לתינוקי בפה מלא מה לינוק
וגם לשכנים ולילדים בגן ובבית הספר
וגם לחיילים ולחברי כנסת
אימא תפרנס את כל העולם
ישררו שלום ושובע עלי אדמות
סוכת שלומים מולכת עלינו
בזכות שדי נשים ועטיני בהמות
גדושים חלב חם ונשיקות

2007

המשורר חיימקה שפינוזה מדווח לנו על פסטיבל המשוררים במטולה

אהוד שלום,
רציתי לספר לך על פסטיבל המשוררים במטולה. האוריינטציה של הפסטיבל היא מאוד שמאלנית, כשהאורחים המובילים היו בעבר יצחק לאור ואהרון שבתאי וכמובן עם השנים גם דליה רביקוביץ ז"ל עם השירים הפרו-פלשתינים שלה, וכל המשוררות והמשוררים הדומים לה. השנה אמנם, תודה לאל, לא היו שבתאי ולאור אך זה עדיין היה שמאל גם אם רך ושקט. ערב הנסיעה למטולה נהרגה אישה מפגיעת טיל קסאם בשרות וארבעה נפצעו, חלקם קשה. בנסיעה למטולה תהיתי אם המשוררים יזכירו את שדרות ואת הסבל של האנשים שגרים בסמוך לעזה. ולא טעיתי, במשך שלושה ימים ישבו עשרות משוררים מדושני עונג על חשבון משלם המיסים – ובגדול !!! – [אני הבאתי שק-שינה] – הם אפילו קיבלו שכר על שהותם במטולה. ולא הזכירו אפילו פעם אחת !!! – פעם אחת !!! – את שדרות. שום אמפתיה, שום הזדהות עם קבוצת האנשים שסובלת, עם אזרחי המדינה שלהם הנמצאים בקו ראשון של המערכה – אך כמובן היו מחיאות כפיים רמות כשמישהו קרא הימנון אלטרנטיבי, ואתה יכול לשער את תוכנו. סיפרו לי שנשמעו אותה שעה גם מחיאות כפיים רבות מעבר לגדר הטובה, ששם מכין החיזבוּלָה את הליווי המוסיקלי לקונצרט הקיץ (או הסתיו) של ההימנון האלטרנטיבי. אכן, שדרות הזוכרה פעם אחת על-ידי יגאל עמדי, סגן ראש עיריית ירושלים, שהיה אורח הפסטיבל (נידמה לי שהעירייה תומכת בפסטיבל, או שהוא היה נציג מפעל הפיס) אבל עמדי הוא סתם פוליטיקאי מוניציפלי ולא משורר עברי חשוב ואפילו לא פאלי. חזרתי ממטולה עם תחושת גועל ואכזבה מרמתם ומעומקם של עמיתיי המשוררים והאינטלקטואלים בארץ שלנו! וכמו שאמר אחד הטייסים, שהשתתפו בתקיפת הכור בעיראק, בראיון בסרט המדהים של ניר טויב ששודר לא מכבר – שהוא מרגיש שהישראלים כבר לא יהודים. הניכור של חלק מהישראלים מהסבל היהודי ממש מכאיב. וכמובן שלי כלל לא קראו לקרוא משיריי במטולה. הם אמרו – אלה שירים גסים וגם עושים צחוק ממשוררים לאומיים כמו מחמוד דרוויש, אגי משעול, יצחק לאור ואהרון שבתאי, והם לא מזכירים כלל את מועקת תושבי שדרות ואת העוני הנורא ואת הצרצר משורר הדלות ואת הרעב המושל ברחובות ואת מצוקת הסטודנטים שאין להם די מגרשים לחניית מכוניות. הלכתי אפוא קצת צפונה, ליד הגדר הטובה, שם סוף-סוף השתנתי גם שלפתי את גיליונות "חדשות בן עזר" ומתוכם צעקתי לרוח את שיריי – ומעבר לגדר צעקו עליי בחזרה הג'חשים המזדריינים של החיזבוּלָה:
"חרא עֲלֵיפּוּם!"

2007

יוצאים פניניה מן הכד

גם כשהמשוררת מחרבנת
יוצאים פניניה מן הכד
אחד אחד
כמו מתוסיק של עז אשכנזית לבנה
ובעזרת יחסי ציבור טובים
הם נעשים חלק בלתי נפרד
מן הספרות העברית.

2007

אני חולם על נערה לא מגולחת

אני חולם על נערה לא מגולחת
של ארץ-ישראל היפה והנשכחת
של אהבות נעורינו שחלפו לבלי שוב –
עם זרי שיער טרי צומחים לה בבתי-השחי
שריח טוב להם, ריח נשיות, ריח של ערווה
נקי ונעורים, ריח חקלאי של חלוצה, קיבוץ,
לפני קציר, של חציר חדש לטמון אפך
בתוך בתי-שחייה הזקנקניים, שיער שחור
שיער צהוב, גם ג'ינג'י (רק שלא יסריח),
שיער חלק, שיער מתולתל, כל מה
שאפשר להריח, לנשק, לגרום לה
להרטיב וגם לגמור רק מלנשוף לה
שם מתחת לזרועה הצעירה, החלקה,
לדגדג אותה עד שתצחק, לנבור בה
כמו כלב שבדשא מזורר וגם נושם הוא בכבודות,
לפחות לי תני סיבוב על מה שלך צומח
בטרם תגלחי, מה, גם את ערוותך ?
קוס-אמכ ! איכזבת אותי,
רק זונות ושחקניות של פורנו
ערוותיהן גלוח תגלחנה
ואני גן נעול רק על שיער טבעי
גם אם היה צומח לך בתחת...
כי חולם, חולם אני, על נערה לא מגולחת

2007

גם אני רציתי להחליף אישה באמצע החיים

כמו אהוד ברק
גם אני רציתי להחליף אישה באמצע החיים
רק מה
לא יודע איך אהוד כתבשילים
אצלי
המיבחן הוא דגים ממולאים
הוצאתי מכרז חשאי על גפילטע פיש
לכל נקבה דבעי
באו אשכנזיות ובאו מרוקאיות
באו זקנות וגם צעירות
באו פולניות וגם תימניות
פוסיות וגם סירנות
גסות וגם עדינות
טוחנות עם העור וכלי
טוחנות עם עצמות וכלי
טוחנות פעמיים עם גזר
דופקות לקרפ את הראש עם הקמסר
או קונות דג טחון
שמות יותר סוכר
שמות יותר פלפל
עוטפות הגפילטע בפרוסת עור
לא שוכחות את עיגולי הגזר
נישנשתי אותן באופן פרטי
לכל טוחנת הייתי לעזר
אכלתי מהר וגם באופן איטי
עם החלה החזרת הציר והגזר
בסוף החלטתי אני לא אהוד
אני נשאר עם הדגים של אישתי
שווה לך לשעבד לגפילטע פיש את כל החיים
אנשים שאלו אותי
לא הייתם מדברים כך אילו טעמתם
את הדגים הממולאים של האישה שאיתי
ענית

2007

גברים אינם רוחצים את כפות הרגליים

אני חושב שיש משהו שעוררייתי בכך
שגברים אינם רוחצים את כפות הרגליים
עושים טובה שמקציפים בסבון את שער הערווה
אזור הסיבון הגברי המועדף
יורדים קצת לעבר הברכיים השוקיים
אבל לא נוגעים בכפות הרגליים
הן מחוץ לתחום הסיבון כי
גברים לא מתכופפים במקלחת
סומכים על זרם המים מעל ומתחת
וכמובן אחרי בריכה או ים הגוף הגברי נקי
כמו תחת של תינוק אחרי אמבטיה
אבל אישה
חסר לה שכפות רגליה תהיינה מלוכלכות
מטונפת יכנו אותה וגסת אצבעות ומגעילה
איך אפשר להתאהב במוזנחת שלא רוחצת
את כפות רגליה עם ספוג במקלחת
אבל לגברים יש מזל כי גברים יעני
אוהבים אותם גם כשהם מסריחים
ביום ההוא יחזיקו שבע נשים בגבר אחד
יאמרו לו שמלה לך קצין תהיה לנו
אנא אדוני אנא בכוח
השחילני מלפנים הזריעני מתחת
שהרי לא נאמר בתנ"ך שצריך קודם לשטוף
רגליים ולהתרחץ כדי להפיג
זיעת סוסים וניחוח
תבשיל שעועית אפוייה בקלחת
על מדורת בוקרים פֶּסֶרט של מל ברוקס
אוכפים לוחטים

2007

ברוך החוזר לחיפה מחמוד דרוויש

ברוך החוזר לחיפה מחמוד דרוויש
איחלת לנו בשיריך שניזרק כולנו לים
מלאת שינאה ונקם כלפינו "שודדי" מולדתך
ואילו אנחנו עורכים ערב חגיגי לכבודך בחיפה
בשעה שבני עמך טובחים אלה באלה
ואין להם עתיד כי הפלסטינים אחיך
שוחטים תמיד את העתיד שלהם
אבל אנחנו אין גבול לסובלנותנו
לא נעיףך באוויר מחמוד גם אם תרצה
לא נטבילך בים ליד החכות המיותמות
של אמיל חביבי גם אם תרצה
ולא נפוצץ אותך מחמוד כמו את ע'אסן כנאפני
בביירות אלא נחייך ונחבק אותך
בצביעות הדמוקראטית שלנו בברכת ברוך הבא
כי באמת דפקנו אותך מחמוד
מיליון מאיתנו בהם גם ערביי ישראל ימריאו
הקיץ מעל הים לטייל ברחבי עולם
זו התשובה שלנו לנבואות הזעם בשיריך
לעומת הצלחתה של ישראל אתה חגב מחמוד
הפסדת את עולמך כאשר נפרדת מאיתנו
ומן העברית והדו-קיום, זוכר מחמוד?
והצטרפת לרוצחים שכיום רוצחים
אלה את אלה ואיכפת להם משיריך
כמו שאיכפת להם לזרוק את בני עמם
מחלונות בניינים גבוהים בעזה ולרוצץ
את גולגולותיהם על המרצפות הקדושות
של פלסטין מולדת פיוטי השנאה שלך

2007

ואני לא האמנתי למראה עיניי שיר פיפי מאת חיימקה שפינוזה, לוטש מילים

החברה הכי טובה שלי היתה רותי ג.
כחולת עיניים וזהובת שיער
מותק של ילדה
היינו בני שלוש או ארבע
טרם גורשנו מגן עדן
טרם למדנו להבחין בין טוב לרע
ובין זכר לנקבה
שיחקנו לבד בחצר הגדולה
בין עץ הזית ללול התרנגולות
שהיו לנות מדי לילה על מוט
ברופא וחולֶה ואולי באבא ואימא
קודם אני הורדתי את
מכנסי ההתעמלות הקצרים
וראו שיש לי פִּיפִי קטן
כמעט כמו שיש לי היום
כדי שנסחק בלמדוד את החום
אחר כך רותי הורידה בבת אחת
שנראה את הפיפי שלה
עמדה ופתאום אין לה פיפי
רק רמז דק של חריץ בגוף למטה
כמו תחת קטנטן לבן וחלק
ואני לא האמנתי למראה עיניי
הלב הקטן שלי פירפר בהפתעה
אוי אוי אוי אוי אוי
הלא לכל ילד יש פיפי
איך אפשר להיות בן אדם בלי פיפי
הלא אין הבדל בין ילד לילדה
והנה הבדל בכל זאת יש
ככה זה אצלנו הבנות
התנצלה רותי כחולת העיניים
וזהובת השיער כאילו ממש בזה הרגע
איבדה את הפיפי שלה אבל היא כבר
לא היתה חברה שלי מפני שידעתי
שאין לה אבל טרם ידעתי שכל חיי
אתגעגע להגיע לַאֲיֵן לה של רותי
ולחריץ של כל האיץ להן פיפי האחרות.

2007

כשאני רואה זוג שדיים מה זה גדולים

כשאני רואה זוג שדיים מה זה גדולים
ענקמונים אצל אישה צעירה ואפילו רזה
אני לא יכול להפסיק להסתכל אני
מסוגל להשפיק רק מלהסתכל עליה
אבל אז אני אומר לעצמי כמה מסכנה
האישה הדדנית שצריכה לסחוב
כל חייה זוג עטינים מתנדנדים אם
אין עליהם חזייה, וכמה גדולות החזיות
וגם יקררות וכמה משפיל שאת כל כך
מגרה בסרח העודף שלך ובעצם אומללה
ואני רוצה לגשת אליה ולעזור לה
להחזיק אותם כדי שלא תלך בגב כפוף
מכובד משקלם – ומה אני חוטף אחרי
הרגע הקצר שהחזקתי בהם – סטירת
לחי כן סטירת לחי על כך שניסיתי לעזור לאישה
אומללה לשאת בנטל שהחיים מינו לה במנה גדושה
די. גמרת. עכשיו אני הולך בשקט בשקט
להחליף מכנסיים.

2007

אוטובוס כשר למהדרין

עליתי לאוטובוס בקו מהדרין
וישבתי מלפנים כחוק
אז ניגשו אליי שלושה אברכים חרדנים
ובצעקות אותי ניסו לדחוק
אל אחורי אוטובוסם הכשר למהדרין
לפסח שמיטה שביעית גם פורים
כי מאחור תעטפנה נשים בסתרים
שלא לעורר אבר קשה בגברים
התנגדתי לטרנספר ביקשתי למחות
בעטו בי כסוס ובלי שום היסוס
שלפוני לאחורי אותו אוטובוס
שמה נחתי שבורת אברים
ליד אישה שלחשה לי בסוד כמוס
אך בקול קצת עבה משהייתם משערים
לשים ידי בין ירכיה וגם להרים
קצות אצבעותיי ולפרום בתפרים
ובעודי מעולפת בושה ונשבעת לזעוק
עד בית המשפט זכותי לשבת כחוק
והנה טפטוף ובידי מחזיקה אני – שמוק!

2007

שלושה שירים קצרים לגיליון ה-300 של "חדשות בן עזר" מאת המשורר חיימקה שפינוזה, לוטש מילים

א.

גם בחורות יפות צריכות לעבוד
צריכות הכנסה קבועה
ולא במובן שיכניסו להן
אלא שעל שדיים זקופים
אין מקבלים בונוס ואין פרנסה
אפילו תזקורנה פטמות כל היום
הנרות הללו קודש הם ואין
לנו רשות להשתמש בהם אלא
לראותם בלבד לכן לא רק
המכוערות גם היפות צריכות לעבוד
צריכות הכנסה קבועה
וחוזר חלילה.

ב.

אֶלְגוּמָה אֲשַׁתְּכֶרָה מְכַל כֹּד
יִין אֲמִצּוּצָה כָּל דָּד
זְקוּר שַׁעֲשׂוּע לִינוּק וּבִלְבָד
שֶׁלְעוֹלָם לֹא אֵהִי מִשׁוֹרֵר מְכֻבָּד !

ג.

יש לי משק די גדול
שתי ביצים ותרנגול !
[ויש גם מנגינה]

פורסם בגיליון 300
2007

השקדיה פורחת ושמש פז זורחת

שיר לחג האילנות מאת המשורר חיימקה שפינוזה, לוטש מילים

השקדיה פורחת
ושנת שמיטה מתחת
רבנים מראש כל גג
מחרבנים על יום החג –
ט"ו בשבט הגיע
לא לילדים
ט"ו בשבט הגיע
לְסִפְקוֹלְנָטִים חרדים

השקדיה מוזנחת
פרייה שווה לתחת
בְּתַלְמִידִים חסרי ליבה
הטמטום אלינו בא –
ט"ו בשבט הגיע
לא ליהודים
ט"ו בשבט הגיע
חגא לעבדים !

השקדיה פורחת
להיטלר יש קדחת
לך כולם אכן השמיד
שנת שמיטה היתה תמיד –
ט"ו בשבט הגיע
רע ליהודים
ט"ו בשבט הגיע
ניצחו החרדים

2008

שֵׁעַר מִן טִיז אֶל חַנּוּזִיר – בְּרַכָּה זיכרונות מאת המשורר חיימקה שפינוזה, לוטש מילים

אחרי שפרץ השלום
ישבנו במשכנות שאננים
לשמוע אל אחינו הערבים
ויאמר סמיח אל-קאסם
מה נעשה עכשיו
עם שירי המחאה שכתבנו
כל השנים ואני חשבתי
מה אען לו באיוולתו
רק אל תדחוף אותם בתחת
סמיח אל תדחוף
שזה בעברית צָחָה אל תכתת
חרבות שיריך לאתים
יען כי עוד תשתמש בהם רבות
בשלום ובאין שלום כי לא יהיה שלום
וגם אין במחאה הפוליטית שירה
לא בערבית לא בעברית לא בכל שפה
יען כי שיר אמת מתפרץ ללא נושא
הוא הפסקה בין שתיקות
הוא פרא משורר
לא יוצרו שולט בו
לא המפלגה
שיר מתפרץ כסכין
מתוך הנפש הענייה
אפילו למרוט שערה
מישבן של חזיר
זו ברכה
שֵׁעַר מִן טִיז אֶל חַנּוּזִיר בְּרַכָּה
סמיח אתה לא
תישאר משורר בלי פרנסה

2008

שיר פרסומת לשמוטי אמיתי

בא לי לחבק את עץ השמוטי הזקן
המפיק עדיין תפוחי-זהב נפלאים כל כך
באדמת כפר מעש של פתח תקווה
ולומר לו: "התמהמה נא
יפית כל כך!"
עד כדי כך –
במשק גולדשטיין
רחוב השלושה 76
כפר מעש בדרום המושבה
כל חורף
כאשר עולים נעוריי בתפוזים
פֶּלַח, ציפה ריח קליפות
נודף מאצבעותיי פלא
זמן עומד מלכת
עם שמוטי אמיתי
בפה

2008

יש לי שלושה זוגות גרבי צמר של טייסים

לְפָדְרוּ

יש לי שלושה זוגות גרבי צמר דקים
בצבע כחול עמוק
שנתן לי מתנה לפני כעשרים שנה
מהמדים שלו באל על
חבר טייס שנפל בשבי המצרי
והכחול לא מתאים לי לבגדים
אבל כאשר אני גורב אותן חם לי
בכפות הרגליים הקרות
ובמקום ללכת אני ממריא
מדבר ברמקול אל הנוסעים
בארבע שפות רהוטות
מרחף על מדרכות של עננים
עם שלושה זוגות גרבי פלא
בצבע טייסים שנפלו בשבי המצרי
לפני שלושים וחמש שנים
יש בהם אנרגיה של מנועי סילון
חלומות רולס רויס של קשישים
יָא בָּא יְה ממש חשתי סחרחורת כחולה בשחקים
יְחַרְבֵּ-בֵיתוֹ בעל הכלב שחירבן במדרכה

2008

בוקר שאין בו פיגוע אני מתוח

בוקר שאין בו פיגוע אני מתוח
כצופה מול במה ריקה של תיאטרון
שטרם התרחש בה מאומה
העצבים שלי מגורים מאוד
השקט החלול דופק לי את המוח
אני צריך ריגוש כדי להתקיים
מפיצוץ לפיצוץ
והכי טוב של אוטובוס
כי קסאמים כבר לא עושים לי את זה
אם היה אפשר לאונן פיגועים
הייתי משפיך אותם כל היום
כדי להגיע לסיפוק עצמי להרגיע
את עצביי המגורים
אולי רעש אדמה עז
עם נפגעים רבים
יביא לי אורגזמה ישראלית

2008

סוּסְקָה * המוצצת שלי ברוסית

סוּסְקָה המוצצת שלי ברוסית
יבורך פיך יבורך לועך תבורך לשונך
תבורכנה שפתייך בתנועתך הקצבית
ותבורכנה שיני זהב הנוצצות לך בפה
שואבת את אותי ואני לך מניק כאימי
זיכרונה לברכה היתה צדקת גמורה
ואני ארשום את הבית על שמך
וגם את המוצצים שאת תוקעת לי בפה
לבל אצווה כשאת מנסה להעמיד לי
אבר בן שבעים ותשע
סוּסְקָה המוצצת ברוסית המוכשרת שלי
אני ארשום את כל תכולת הבית על שמך
אבל קצבת האלמנות של הביטוח הלאומי
תוכלי לקבל כבר בלי למצוץ לי
כי שמה כבר יאכלוני תולעים
סוּסְקָה היפה הסוסקת לי אם תצליחי
גם חשבון הבנק שלי מחר על שמך
וקופות הגמל ומפתח הכספת
ולעזאזל הילדים הנכדים והקרובים
החמדנים של אשתי המנוחה
כל זמן שאני מזיין אותך בפה
ואת גם מרשה לי לדחוף לך אצבע בתחת
ולצבוט בפטמות שדייך הרוסיים הצחים כשלג
שלג שלג משמיים
כל היום טיפות המים
טיפ טיף טף, טיף טיף...
סידרת לטיפ של לויץ קיפניס
ראשית קריאה שלי בגיל שש...
וחצי...
מה את עושה פה, קוּרְכָה?
מי אני?
למה את משתינה אותי?

** סוּסְקָה – מוצצת ברוסית*

2008

אני רגיש מאוד לסירחון

אני רגיש מאוד לסירחון
ולכן אני דורש מכל הבא לבקר בביתי
לשטוף את התחת
(כי אני לא סומך על הנייר הרך ביותר
שגם נקרע על האצבע
פעם היו מנגבים בעיתונים
זה היה נייר חזק אך לא גמיש)
ואני דורש שיעביר מסרק סמיך בשערו
כל הבא בצל קורת ביתי
שאם יפלו קשקשים
יילך לחפוף ראשו באמבטיה
לפני שהם נושרים עליי
ושגם יטול ציפורניו כי אני לא סובל שחור
ואם מסריח לו מהפה
יעבור בבקשה קודם ניקוי חניכיים
אצל שיננית או רופא
ואני לא מדבר על הפלצות
ולא איכפת לי שאין אדם חש
בסירחון של עצמו
אבל לא אצלי בבית
מי שרוצה לבקר שיעשה את הגרפצים
בחוף בדרך אל החתולים
ואל מי שזו תהיה אפילו פמלה אנדרסון
אני לא אכניס אותה אליי מזיעה
כפות רגליים מלוכלכות בסנדלים
בלי דיאודוראנט ועם בובקעס באוזניים
וגם באף כי אורחים תמיד מסריחים
בייחוד אם הם צריכים להיפנות אצלך
אני מתקלח בקיץ פעמיים ביום
בחורף פעם אחת ואילו האורח מתקלח
פעם בשבוע ומעשה שטן דווקא
שבוע לפני שבא לבקר
ואני רגיש מאוד לסירחון
כי אני משתין מיץ תפוזים
והתחת שלי עשוי זהב

2008

אחרי מותי סיפרו לי ככה

אחרי מותי סיפרו לי ככה
אין עוד איש בישראל
שמתגלח כל בוקר בסבון-גילוח בוטס
שְׁוֹיֵג סְטִיק לבן בגליל שחור חלול
צריך לנסוע ללונדון כדי לקנותו
פעם היה מתגלח בְּסְטִיק יֶרְדְּלִי
לְוֵנְדֵר שלמרבח הצער אזל לגמרי
מורח סבון-גילוח קשה על לחייו
הרטובות וממש מעסה אותן
אחר כך מקציף היטב במברשת-גילוח
עד היות לו מראה זָקֵן לבן של סנטה קלאוס
כמו אביו מדי בוקר בסבון גילוח "שמן"
והיה לו דוד גרשון שהתגלח
בתער בלבד משחזו על רצועת עור
ובשתי ידיים וזרת זקורה והטיית ראש עובר
על לחייו בזהירות של ימי המנדט
לילה אחד בילדותם בלודז' דוד גרשון ודוד
יחיאל חיסלו קופסה גדולה מאוד נסתרת
של חיילי שוקולד מתנה לכל המשפחה
עכשיו המוספד משתמש בידית גילוח חדישה
צועד עם הזמן ולא כמו בבחרותו ובצבא
בידית כפולה שהיתה נסגרת בהברגה על להב
גילוח אוקבה בואכה ראשל"צ או נאסט
מרוכל לוחש בתחנה המרכזית תל אביב
נאסט נאסט שם גם קנה קנדונים לבתוליו
היום יש לו מכשיר מאך 3 גילט רב-להבים
מתאים-עצמו פטנט כובש עולם כל בוקר
יש זמן לסבן בנחת להקציף לגלח
אז גם באים הרעיונות הטובים ביותר
ועם חצי פרצוף מרוח לבן
הוא רץ למקלדת השחורה נופלים עליה
פירורי קצף גילוח שכבר יָכַש
והוא כותב שיר חדש כמו
אחרי מותי סיפרו לי ככה

2008

הערה: בניגוד לנאמר בשיר האחרון של חיימקה שפינוזה "אני רגיש מאוד לסירחון", שנדפס בגיליון 327 מיום 20 במרס 2008 (האיש הוא קצת לא נורמאלי ואין להתייחס ברצינות לדבריו) – המערכת מבקשת להדגיש שאנחנו אוהבים מאוד אורחים ולו רק מן הסיבה שעם בואם, כמו אצל רוב משפחות היהודים הפולניים, ההורים מפסיקים לריב. וגם האירוח שלנו משתפר והולך, בייחוד מהבחינה הקולינארית. אז בבקשה לא לפחד לבוא אלינו, אם וכאשר תוזמנו, כמובן.

2008

באר חפרנו

כל פעם שאני שוטף את התחת
יורד מפלס הכנרת באלפית מילימטר
אני רדוף רגשי אשמה אני
הבזבזן הגדול של המשאב הלאומי
שלא לדבר על הורדת המים ועמידה
תחת הטוש וכוסות המים והקולה
והתה והקפה שאני מערה אל בטני
הגדולה מדי יום כדי לשמור על הלחות
הפנימית וגם אילו היו המים
אוויר שאני נושם כבר הייתם נחנקים
ולא בגלל ההפלצות אלא כמוני צורכים
מים קרוב לעשרה מיליוני הולכי
על שתיים ועל ארבע בין הים לירדן
הריק שלא לדבר על החקלאות העברית
והבצורת והלא סבא חפר את הבאר
הראשונה ומי התהום היו גבוהים אז
והארץ היתה זבת מים וגשמים
לא חלב ודבש ובני אדם היו רק קומץ
והיום איזה אסון איזה אסון
התייבש ברל כצנלסון

2008

שימי שדייך בחזייה מרופדת

שימי שדייך בחזייה מרופדת
ובלכלי את הגברים
כי עכשיו את הולכת לשמוע
דברים ברורים
אם כל הערבים יעזבו את ישראל
היא לא תתמוטט
אם כל החרדים יעזבו את ישראל
היא לא תתמוטט
אם כל הש"סניקים יעזבו את ישראל
היא לא תתמוטט
אם כל המזרחיים יעזבו את ישראל
היא לא תתמוטט
אם כל הג'נג'ים יעזבו את ישראל
היא לא תתמוטט
אבל אם כל בוגרי בתי הספר התיכוניים לדורותיהם
יעזבו את ישראל
היא לא תתקיים אפילו חודש אחד
ובתוך זמן לא רב היא תיראה
כמו החממות של גוש קטיף
אחרי ההתנתקות
ועכשיו אתם יכולים להמשיך לקטר ולהשמיץ אותנו
את בוגרי בתי הספר התיכוניים

2008

חדשות מעניינות

כל לילה מסתיימת אינתיפאדה
כל בוקר נפתחת אינתיפאדה
המלחמה המלוכלכת נמשכת
רק שעלינו היא כבר לא עושה רושם
כי אנחנו רוצים שקט ושלום
ויש לנו הרבה פרשיות שחיתות לעסוק בהן
ועוד הרבה חדשות שמעניינות
את המונדיבושקעס שלי

2008

פתחה הדמוקרטיה את התחת

רק בסכנת הסכין לצווארה יהודייה גלותית נאנסת
ובסירחון סוסים נבכי פותחת את הקוס להאינדמק
ואילו הדמוקרטיה הישראלית מרצונה היא מתמוססת
ופותחת את התחת בפני ארקאדי גאידמק

2008

ללעוס ליונים

שיר מאת שלי הנָחַד, קותב לבד

עם אכי הטינוק צביקה עיניים
שמדבר בעיניים החי כמודות מהעגלה
לפעמים בבוקר אבא לוקח ברגל
לקיקר העיר שמה מאחילים יונים
מתרוצצות לנו סביב סביב
ולא מפכדות ולא מפכדות בכלל
אבא נותן לי פרוסת לכם
אני מכניס לפה ולועס
ולועס ופורררר... יורק פירורים
שיהיה ליונים קל יותר לאכול
כי מה כבר אפשר לעסות כשיש
רק מקור וקנפיים
לא סקין לא מזלג לא ידיים
והיונים מכירות אוטי
גם את אכי הטינוק צביקה עיניים
והן עוסות בולבולבולבולבול
בולבולבולבולבולבולבולבול
בולבולבולבולבולבולבול
בולבולבולבולבולבולבול
בולבולבולבולבולבולבול
צריך ללעוס ליונים וככה מבינים
מה שהן מדברוט!
תפסיקו לנקר לי את האצבעות יונות
מחר כבר לא תיראו אוטי בסנדלים
ותפסיקו לדגדג לי מתחת
כי מחר תהיינה רעבוט...

2008

יושבת ופותחת ת'רגליים מול הווינטלטור

כל כך חם לי
שאני יושבת ופותחת ת'רגליים
מול הווינטלטור
חולמת על גיד שלוף
גליד של קרח
חודר ומקרר אותי
עד לגרון
ובינתיים אני מעשנת
ושותה קולה
מעשנת
ושותה קולה
מעשנת
ושותה קולה
עד שהחיים שלי יסתדרו
ומי שמזיין אותי
גם בלילות החמים
יסכים להתחתן איתי
ויחד נעשן ונשתה קולה
נעשן ונשתה קולה
אחרי כל מיספור
עד הילד הראשון

2008

מזמור לפְּחֵי טָלִימָה

זכרייה זביידי הגיבור שלך זונה
כדברייך
וכדי לתקן את הקרנית בעיך
וד"ר טיכו כבר מת
יזיינו אותו הרופאים בקרנית חדשה
רופאים מגדוד חללי אל אקצה בג'נין
שבראשו עמד לו
כאשר תינה עימך אהבים בפלסטין
ואולי גם הסגיר אותך לשב"כ
כי הוא לא סובל נשים דעתניות
מתרגמות ממושקפות ללא רעלה
שבטח לא אוהבות שיעורים בתחת
בחורות שמלמדות אותו מהו כיבוש
והקנאות שלהן לככב בכותרות חשודה
כי הן מקבלות אביונה פוליטית
מתקשורת ישראלית אוהדת
והכוס שלהן מרטט במחאה פלסטינית
ועכשיו היחסים מתערערים
והזונה הזה גורם לך לחזור לאלמוניות
שמשם באת בטרם נעשית לאישיות
בזכות גבריותו המזויינת והדו-פרצופית
ליבך במזרח ואת בסוף מערב
הו ילדה מסכנה מעדות המזרח
אולי אגי משעול היתה כותבת עלייך שיר טוב ממני
אילו היית ערבייה

2008

"זכרייה זביידי הוא הזונה של השב"כ", כך אומרת בראיון לערוץ 10, בת זוגו לשעבר של זכרייה זביידי, מי שהיה מפקד גדודי חללי אל-אקצה בג'נין. טלי פחימה אמרה את הדברים לאור בקשתו של זביידי מהשב"כ לצאת מהגדה המערבית לשם טיפולים בעיניו. זביידי הוסר מרשימת המבוקשים של השב"כ בתנאי שישאר קרוב לתחנת המשטרה הפלשתינית בג'נין. פחימה, שריצתה שתי שנות מאסר בגין תמיכה בארגון טרור וסיוע לאוייב בשעת מלחמה, המשיכה ותקפה את זביידי בראיון: "אני לא מוכנה אפילו לראות אותו ואני לא מוכנה אפילו לדבר איתו", אמרה פחימה בזעם על מי שנחשב לבכיר המבוקשים בגדה ואמרה, כי הוא חייב לספר לעם הפלשטיני על המשא ומתן שהוא מנהל עם השב"כ לצרכיו האישיים."

"הארץ", 24.7.08

שיר הגירושין של הוריי

כשההורים שלי החליטו להתגרש
הם רק נפרדו
והמשיכו לגור יחד
בדירה אחת
כמו ירושלים
וככה הם ממשיכים לגור
משפחה אחת

2008

התחת עברי את? מאת המשורר חיימקה שפינוזה, לוטש מילים

אני קורא את התנ"ך במקור
ואני מנשק לך את התחת
ואני מרגיש נהדר בשניהם
כי כמה אנשים בעולם
קוראים את התנ"ך במקור
ועוד הרבה פחות
מנשקים לך את התחת
אהובתי
רק אני
תוסיקך
תוסיקי
תוסיקנו
תני לי אות
תני לי פוק מדאורייתא
ואקרא עליך
יונתי בחגוי הסלע
בסתר המדרגה
הראיני את-מראיך
השמיעני את-קולך
כי-קולך ערב
ומראיך נאנה
כי אני לאחוריך
ואחוריך לי
כי רק אני מנשק וקורא אותך
בשפת המקור

2008

מנהרת הכרמל בבתוליה

שיר חיפואי

אהבתי את הפופיק הנקי של אהובתי
יצקתי בו דבש ליקקתי עור משי עד בוא
יער מתולתל צהבהב בשיפולי גבעה
(מטעם הממונה על המקומות הקדושים)
הבן-אדם הקטן שלי גלש
משני מגדלי תאומים
עם פנסים אדומי פטמות
כדובדבני אהבה
עד מנהרת הכרמל
שטרם הסתיימה חפירתה
הבן-אדם הקטן שלי
עקף כרמל עד צ'ק פוסט
(ראה בדרך את אָמיל חִבִּיבִי צד דגים)
הרטיב מאחור את צ'ק פוסט בדבש לבן
(מטעם הממונה על המקומות הקדושים)
וחזר לפופיק המתוק של אהובתי
מְזִינוּ בדבש החיים
כבימים כשהרתה אותה אימה
יושב על דופן בריכת הפופיק
משכשך עטרתו בדבש האוהבים
עיף מיערות וממנהרות
חיכה תשעה חודשים
אבל אהובתי נותרה בתולה
בכרמל שלה סתימות
הכרייה טרם הסתיימה
מכשיר הקידוח שלו חלש
(ראה בדרך את אמיל חִבִּיבִי צד דגים)
מנהרת הכרמל טרם נחדרה
צריך אבא חושי ופלוגות הפועל
אלה יודעים להפוז

2008

שיר לזכר הילדה רוז פיזאם בת הארבע וחצי שסבה האמיתי שהיה גם אביה החורג רוני רון הרג אותה במזוודה

עכשיו, שרצח ילדים בידי הוריהם
נעשה אופנה מנתניה עד ראשון
אולי נעביר חוק בכנסת שיתיר
רצח הורים בידי ילדיהם
ביחוד כאשר מדובר במקרים
של אונס קטינות בתוך המשפחה
וברור שמקור כל הרשע
גם לדעת עיתונאים חסרי פניות
הוא בראש הממשלה המושחת אהוד אולמרט
רק ניפטר ממנו
ושוב לא יתרחשו אצלנו
מקרים מזוועים כאלה
כי הבאים אחריו יתנו דוגמה מוסרית לעם ישראל
כמו בתקופת הנביאים
שכידוע היו נביאי שקר
שהרי לא ייתכן שעם ישראל
היה כזה חרא
גם בתקופת התנ"ך
רק שלא היו אז מזוודות
ובילדי נכרים ישפיקו*
הקטנה לא היתה יהודייה

2008

* ישעיהו פרק ב' פסוק ו': **כִּי נִטְשָׁתָה עַמְּךָ בַּיַּת יַעֲקֹב כִּי מָלְאוּ מִקְדָּשׁם וְעִנְיָנִים כִּפְּלִשְׁתִּים
וּבְיַלְדֵי נְכָרִים יִשְׁפִּיקוּ.**

יש לי בעיניים מד חזה

משנה לשנה נעשה לי יותר קשה
ללכת ברחוב
כי יש לי בעיניים מד חזה
אומד כל שד של הבאה מולי
כאילו ערום וערייה היא לפניך
בוראי!
ומן המצב הפרדיסי
נעשה לי די קשה באופן פיסי
ולהרגיע את מחשבותיי הפרועות
אני אומר לעצמי כי
מנקודת המבט של הג'ורה
כל המסעדות הן אותו דבר
ואז אני נופל על המדרכה
בגלל אופניים שפגעו לי בגב
יימח שמם של הרוכבים
יתקע להם אלוהים
את המושבים בתחת

2008

הפסיכולוגית אמרה

הפסיכולוגית אמרה
שזוגות הבאים אליה עם אהבה בוערת
שבים אחרי שבעה חודשים ומתגרשים
ואיפה האהבה הגדולה
הם אהבו רק בחלק מעצמם
ובכל שאר החלקים לא התאימו
ואמרתי לפסיכולוגית שפְּרָחָה אפשר
להכיר בקיץ לפי כף הרגל
לא רק צפון-אפריקאית יש גם פולניות פְּרָחוֹת
אבל בחול שעל חוף הים רואים פחות טוב
את האצבעות הגסות של הפְּרָחָה
את ציפורניה הדורסניות פְּטפרים
כי בולטים בעיקר חלקיה האחרים
והוולגאריות מעוררת את הביצים
אז אולי תסבירו לי מדוע אני כל הזמן לומד
ולא יודע כלום

2008

יש לי אקדח שעוזר לי בחלומות

יש לי אקדח שעוזר לי בחלומות
לפני שאני הולך לישון אני
עובר עליו בפלנלית כדי
שריח שמן הרובים ידבק באצבעותיי
ויגן עליי בלילה
מדריך-הירי אמר לי
גם אם תהיה במקום שיש בו סכנה
אל תשלוף את האקדח לירות
כי אתה תהיה הראשון שיירו בו
אבל האקדח עוזר לי בחלומות
כל פעם שיש לי סיוטים
שרודפים אותי שרוצים להרוג אותי
אני לופת אותו קר מתכת ומרגיש ביטחון
ואם צריך אני שולף אותו
וגם יורה
ותמיד חושש שלא טענתי די כדורים
בשתי המחסניות
כדי לנהל קרב ממושך
כי לפעמים
בחלומות הכדורים במחסניות חסרים
אבל אז אני מתעורר
רק קצת מזיע
ותודה לאל ניצלתי
כי לפני שאני הולך לישון אני
עובר על האקדח בפלנלית כדי
שריח שמן הרובים ידבק באצבעותיי
ואנשום אותו בלילה

2008

מחקר מכנסיים בפאריס

צירפוני למערכת המכתב העיתי
במשלחת לבדוק אם פאריס
עדיין עומדת על תלה
והוטל עליי לחקור את
מצב המכנסיים בעיר
ובכך תשעים וחמישה
אחוזים מהנשים גם
זקנות גם שמנות לובשות
מכנסיים אין שמלות
בקושי רואים פה ושם חצאית
וגם אז מקרוב מתברר שזו
מכנסיים קצרים שנראים כמו
חצאית במטרו עמדה
בחורה צהובת שיער ורזה עם
החבר שלה והחצאית הקצרצרה
שלה נראתה כמו מכנסיים
עשרה סנטימטר מהמותן
וכשבקרונן היתה תזוזה חזקה
תחב החבר את כף-ידו
לכיס בחצאית הג'ינס שלה
מאחור ונשען עליה עד
הסדק ואם הסיבוב היה חזק יותר
היה מפשיט אותה או רק
גולש מלמטה לרקטום ולקוס
זה מצב החצאיות בפריס
פלוס שלוש שלבשו גברים
אחד אשכנזי שמן קרח בשמלת נזיר
בודהיסטי כתומה וצמה ואחד סקוטי
צעיר בחצאית צבעונית מבד משבצות
סקוטי ואחד חג' מוסלמי גדול במטרו
בשמלה חומה בהירה עם שרוולים וכיפה
גדולה סרוגה לבנה לראשו אפשר
לשער שעשרה אחוז מלובשי
החצאיות בפאריס הם
גברים וכך גם אחוז היפהפיות השחורות
כפחם שאי אפשר לחלום אותן ערומות
כי הן חושך נשארים רק הבגדים
שלהן והייתי יכול להמשיך במחקר
אבל עיניי כבר עששות מלהביט
בחורות יפות יש בפאריס
בחורות עוד יותר יפות יש
בתל אביב ועכשיו אני
צריך להשתין
קר ויקר בפאריס
בקושי עמד לי המטרו
פאריס, 27.10.08

שיר לאהובותיי המתות

האהובות המתות שלי
עדיין מגרות אותי
כאילו רק אתמול
מוללתי את פטמות
שדיהן המושלמים
והדובדבנים שלהם
תפחו בפני כמו מותק
כמו מותק מאוד
עומד לי כשאני חושב על
האהובות המתות שלי
והלא הן כבר רק
שלדים ואין בשר על
חלקת חזן הצח
שהיה משאת נפשי
יקרו לי זיכרונות שדיכן
אהובותיי המתות
משקרו לי רגבי עפרכן
באדמת מולדת
ובחלומותיי אני ממשיך
לזיין אתכן ואתן
חיות ואני מאושר
ורק יודע שאם
זה היה להיפך
אתן לא הייתן נזכרות
בי כלל. כוסיות.

20.11.08, בבוקר, בקפה "אקסודוס" לשעבר,
על כוס קפה בחוץ

שכחתם אותי בפאריס עם מוצץ ופומפייה

שכחתם אותי בפאריס
עם מוצץ ופומפייה
ואיך אברככם לגיליון ה-400
כאשר קר לי קר לי
וגם הביצים קופאות לי
איך שכחתם אותי בפאריס
ויאבדו כלי מלחמה
כמה תערוכות אפשר לראות
ולאכול על ספסל בשדרה
עוד מנה של קרפ חמה
עם קרם ערמונים
בשאנז אליזה
שנוזל לי על הבגדים
קר לי קר לי בשלפוחית
שילחו לי כרטיס טיסה
מה אברך כשקר לי קר לי
כי שכחתם אותי בפאריס
אולי אפנה לנציב או"ם
לזכויות אדם בג'נבה
אגיד נולדתי בפלשת'נה-א"י
עם מוצץ ופומפייה

פורסם ב-11.12.08
בגיליון ה-400

כשאני רואה אותה מתנועעת בסופרמרקט

כשאני רואה אותה מתנועעת בסופרמרקט
אני יודע איך היא מתעלסת במיטה
כשאני מביט בעיניה היפות
אני יודע כמה זמן היא תִרְצָה לי במיטה
ולפעמים גם על מה
כשאני רואה את אצבעות רגליה העקומות
אני יודע שאופייה מחורבן גם במיטה
כשאני מדבר איתה על דא ועל הא
אני יודע מה אינה מוכנה לעשות במיטה
כשאני רואה אותה בחולצתה
אני כבר יודע כיצד שדיה יזדקרו במיטה
וכשהיא יושבת לידי באוטובוס
אני יודע איך היא מתפשקת במיטה
וכשאני רואה אותה בתור בקופ"ח
אני יודע מה היא חטפה במיטה
וכשאני רואה אותה אוכלת
אני כבר יודע איך היא בולעת במיטה
וכשאני רואה אותה מאחור
אני יודע אם גם שם מכניסים לה במיטה
וכשאני רואה אותה שותה מבקבוק
בוק בוק בוק
אני יודע איך היא מתנשקת במיטה
גופי רועד לִמחשבה
ואני מתחיל לכתוב לה שירים
של אהבה

רצייתי לגדל זקן כמו סבא שלי

רצייתי לגדל זקן כמו סבא שלי
בתמונת פורטרט שבה הוא בן גילי
שצייר שמואל עובדוֹבְּסְקִי
אבל נזכרתי שלא אוכל להגיש לחי זיפית
לנשיקת נימוסים הכרחית
אלא אצטרך להתנשק פה אל פה
עם שפתיים זרות
מוצצות לפעמים תוקעות לשון
זה מגעיל וקצת מסוכן
בגלל מיקרובים מהפה
לכן אני מתגלח כל בוקר למשעי
נקי וחלק מול ראי
יש נשים לא אֶלְרְגִיּוֹת
שאוהבות דגדוגי שפמות וזקן
בין ירכיהן
אבל פניי תישארנה חלקות כעכוזי
גם שם לא אגדל זקן
לונדון לא מחכה לי

2009

את שיכולת להיות בתי במיטה

שימרי אל תרחצי את נשיקתי התמה
במעלה לחיך החלקה כְּתפוח
רק קצת רכה
לא שטפתי שפתיי מיום שטעמתי
את ריח מתיקותך בְּרגע הקט
ובחלומות הלילה נשיקתי נשאבת-
טסה לחלקתה הטבועה בפנייך
אנחנו שתי ישויות ערטילאיות
מזדווגות שפתיים ללחי
בנקודת זמן שקפאה
עם פרידה ברחוב בפגישה אקראית
אני המחצית שעורגת אל מחציתה
את שיכולת להיות בתי במיטה
דגדגן לך ורוד וקשוח כציצים שלך
עורך הצעיר טרי ונפלא
אני ואת רק שנינו
ועולם ריק לחלוטין
רק אני ואת
ואין לנו דמות
רק הבהוב כחלחל
ותמצית נשמות
נדבקות זו לזו
ואין איש בא
רק ספיר של עין רחוקה
להובה אש נצח

אהוד: חיימקה, אני מפרסם את השיר התאוויתי שלך למרות שחשבת כנראה שלא אגלה
שאת עשר השורות האחרונות גנבת מהשיר האחרון שכתבה אסתר ראב בחייה, "נוף שלא
מכאן", טבעון, 1981, בהיותה בת 87; שיר החותם את הכרך "אסתר ראב / כל השירים"
בהוצאת זב"מ, 1988, עמ' 431.

2009

לקרדה מג'קארטה!

אשתי קנתה שפרוטים בשוק
בחנות של רוסים בקופסאות פח
עגולות
שטוחות
תוצרת לטביה
בויל הזול קנתה ואני לא יודע
מדוע המסריחונים קצוצי הראש
השוחים בשמן
עוררו בי געגועים
לכל הנשים היפות והלא נקיות שהיכרתי
עם דגדגנים גדולים
כמו דגים קטנים
שמאלץ-הרינג
שפרוטים
סרדינים
אנשובי
מתיאס
טעמתי הרבה נשים
ואמרתי לאשתי: "לא
אני רוצה לקרדה
מג'קארטה!"

2009

החברות הטובות יושבות בטיילת

אם לא היו לה חברות טובות
לא היה לה עם מי לדבר
וגם לא היה לה על מה לדבר
ובייחוד שהיא מדברת גם עליהן

ומה היתה עושה עם כל הצרות
אם לא היו לה חברות
טובות
בעלים זה לא חברות
ילדים זה לא חברות
נכדים זה לא חברות
אפילו מאהבים זה לא חברות
אלה רק דרישות וחובות

חברות טובות הן אחוות נשים
שמבינות זו את זו גם בלי מילים
אבל יש להן צורך בהרבה מאוד מילים
כדי להגביר את הריגושים

חברות הטלפונים אוהבות חברות טובות
כי הן מדברות ומדברות ואינן מקצרות
ואם החברות הטובות לא היו מדברות על נכדים
ומחלות – חברות הטלפונים היו בצרות

אם הבעלים היו יודעים מה שהחברות מספרות
היו צומחות להם קרניים כמו לפרות
ואם הפרות היו חברות במובן הנפשי
וגם מדברות
הבעלים היו יוצאים כבר מזמן לחופשי

חברות טובות זה סחר חליפין בחדשות מרעישות
את תקשיבי לי ואני אקשיב לך
אבל אם את תופסת את כל המירווח
התוצאות מצידדי תהיינה קשות –

אני עומדת במיטבח ומביטה סביבי
אני מבשלת מרק ואת ממשיכה לי להביא
שטויות בטלפון שלך ואני אומרת כן, כן –
ולעצמי – די, זה פשוט לא ייתכן!

אבל על כל פשעים תכסה אהבה
והחברות הטובה עוד יותר חשובה –
ניפגש כל שנה באותה מסיבה
ונחזיק יד ביד כדי שלא נטבע!

ועידת הפיזקה היהודית

פעם הן היו גומרות
היום הן עולות לגמר
טמטום זולג מלגו
טמטום זולג מלבר
לפחות
אם היו מופיעות בעירום
היינו רואים ציצים
היינו רואים קוסים
דגדגנים לחים, ערוות שפתיים
רק לא קיפוץ מיוזע בפה פעור
ומבט בעיניים כשל פרות עבריות
שעולות לגמר מאפס
ושבות לאפס
ועם ישראל תואם להן בנמיכותו
כמטלית לרצפה
ופצצת הגרעין בפרס מצפה
והרמה השכלית נחזית במרקע
וגם חיזבאללה וחמאס במפה
אומר אחמדניג'אד מחליפו של המן
על הזין שלי עוד יגדל יום נקם
פעם הן היו גומרות
גם אצלנו במיטה וקולן מיילל
והקרוך עוד יסופר בתולדות ישראל
היהודיות עולות לגמר
מקפץ בן כל ציץ
שרות רוקדות
רק לא גומרות
עולות לגמר – ונגמרות
יש להן – חזה גדול
יש להן – שכל קטן
לונדון לא מצפה להן
בתוכניות הטלוויזיה של ישראל
צפון כוח הרתעה גולמני
של ועידת פיזדה יהודית רטובה
אומרים אהבה יש בעולם
מה זאת אהבה
צירוף של רכושנות וחמדנות
לפעמים אלימה
עם שפריץ

2009

מאניאק

כשהייתי צעיר
חלמתי שיצמח לי חזה שעיר
גברי
ואגע בשדיים של נערה

זקנתי גם שמנתי
ועדיין אין על חזי שערה
אבל צימחתי שדיים
של נערה
שאותה נכספתי למזמז
בעברי

אני עומד מול הראי
ומגרה את עצמי

2009

היה היה משורר צעיר

היה היה משורר צעיר
רגיש כנער מאוהב
היום רואים אותו הרבה
שמן זקן ומסואב

2009

גם היפה בנשים לא יכולה לראות את התחת של עצמה

לאהוד בן עזר
ליום הולדתו
בתקווה שיתבגר

ביפאן תחתוני נשים
נחשבים לאביזר לבוש ארוטי
תחתוני ילדות משומשים
נמכרים במכונות אוטומטיות
נגנבים מחבלי כביסה ובכלל
בבתים שמרניים עדיין נהוג
לכבס את בגדי הגבר
בנפרד מבגדי האישה*

גם היפה בנשים
לא יכולה לראות את התחת של עצמה
כפי שיכולים לראותו
מאחוריה פשוטי עם
אנאלים סינים ויפאנים
רק אם בסרט כחול היא מככבת
תוכל לצפות בחור שלה
עם הצופים החרמנים
פשוטי עם אנאלים סינים ויפאנים
שואפים אל מסתרי החורים
הנשיים הפעורים
בינתיים מסתפקים בתחתונים
שהם כאבן על פי באר עמוקה
היינה קיבל השראה
מריח תפוחים רקובים
ומתחתוני ילדות יפאניות משומשים
אנחנו עושים לנו שירים
טרלללה ללה...

* עד כאן מתוך: שפרה הורן על ספרה של ליה ג'ייקובסון "פרח בארים: ימי וילותי
ההרסניים והמושחתים כמארכת במועדון-לילה בטוקיו", "ספרים", "הארץ", 25.3.09.

ענן הריח

אני משפשף את לחיי באֶפְטֶרְשִׁיב
יִרְדְּלִי בְּלֶקֶת לְפָל פֶּקֶק שְׁחֹר
מִבְּקֹבֶק בֶּן יוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים שָׁנָה
שִׁכְבֵּר לֹא מֵיִצְרִים
וְיוֹצֵא לְרֹחֹב אֶת פּוֹסַעַת מוֹלִי
בְּמִדְרָכָה וְאֵת טְרִיִּיה וּמְדִיפָה
אֲחֵרִי מִקְלַחַת הַבּוֹקֵר מוֹתֵק
רִיחַ בּוֹשֵׂם בְּבִלְוֹן אֵינְטִימָט
שֶׁאֵהָבָה גְּבִרְיָאֵלָה הַמַּתָּה
אֵינְנוּ מִכִּירִים וְאֵת יִפָּה וְנִקְיִיָּה כֹל כֵּךְ
וּבְרִגַע שֶׁאֲנַחְנוּ חוֹלְפִים זֶה עַל פְּנֵי זֶה
עֲנָן הַרִיחַ שֶׁל שְׁנֵינוּ אוֹפֵף אוֹתִי
כִּמוֹ בְּלוֹן פְּרִטִי שֶׁל אוֹהֲבִים
מִתְמַזְגִּים בְּרוּחַ בּוֹקֵר רַעֲנָנָה
מִזְדוּוֹגִים בְּנִיחּוֹחַ הַמְּשׁוֹתֵף
הַרִיחַ שֶׁלִּי חוֹדֵר בְּרִיחַ שֶׁלְךָ
אֲנַחְנוּ הַזֵּרִים-לְגַמְרֵי שְׁרוּיִים רַגַע בְּרַגַע
שְׁכוּלוֹ חֵלוֹם רִיחָנִי וְרֵק
שֶׁלֹּא תַעֲשֵׂי פֶתְאוּם פּוֹקִיק
וְגַם לֹא אֲנִי

2009

המאניאק הטשרניחובסקאי

הבוקר גבר שמן בסופרמרקט
עם תלתלי שיבה
ממש המשורר טשרניחובסקי מהתמונות
אמר לי פתאום שאני יפה
ובאמת הלכתי לפניו
עם העגלה בין המדפים
חייכתי ואמרתי תודה
למרות שאני לא יודעת מה הוא מצא בי
יש לי אף ארוך
וקצת גבנוני
פנים ציפוריות של מזרחייה
ממוצא פולני
ואני דקה נמוכה ושטוחת בטן
אבל כשבאתי הביתה מול הראי
עמדתי עם החזה הגדול והבולט שלי
הפטרמות הקשות נאבקות בחזייה
תחתוניי הוורודים נשקפו
מבעד לשמלה הדקה הלבנה
כמעט שקופה ורואים לי הרבה
אני חושבת גם הסדק
הבנתי מדוע כשיצאנו עם העגלות
היה לו כתם מלפנים
כנראה
הלך וחיכך הרבה אחריי
בשבילים שבין המדפים
המאניאק הטשרניחובסקאי
עם תלתלי השיבה

2009

פּלַחֵי שְׁמוּטֵי מֵתוּקִים אַחֲרוֹנִים

לחיים מנספלד

פּלַחֵי שְׁמוּטֵי מֵתוּקִים אַחֲרוֹנִים
מֵתְפוּחֵי-זֶהָב רִכִּים
אַחֲרֵי הַפֶּסַח
שְׁאֵרֵי הָעוֹנָה
מִפְּרֻדְסִים בְּשֵׁרוֹן
מִפִּנְקֵי חֵיךְ וּלְשׁוֹן
וְאַצְבָּעוֹת בְּרִיחַ קִילוֹף
עִם עֶסֶס זֶהוּב
אֵין בְּעוֹלָם
טְעִימִים מִכֶּם
מָה יִהְיֶה
מָה יִהְיֶה
לֹא נוֹרָא
מֵחֵר מֵתַחִלָּה עוֹנֵת הָאַבְטִיחִים
אַסְטֹנָה אֶל בְּטִיחַ
מִפִּישׁ טְבִיחַ !
כֹּל קִיץ
הָאַבְטִיחַ מִבְּשִׁיל
אֵין צוֹרֵךְ בְּתַבְשִׁיל

2009

שיכור נהג זיגזג זיין בפתח תקנות מנוש

מוקדש לחללי תאונות הדרכים

שיכור
נהג
זיגזג
זיין
בבת-אחת
ונעצר
בכביש
לפתח
תקווה
ומי
שישבה לו
על הארי
חטפה
שפשפת
במנוש
ופצע
במצח

2009

בינתיים יש לי שקט

אני יש לי סוד נורא לספר
אבא מרביץ את אימא שלי
תופס אותה מאחורנית בשערות
מפוצץ לה את התחת במכות
והטיפשה צורחת עוד עוד
מפוצץ לה גם בשכל
והטיפשה מבקשת עוד עוד
השכנים צועקים מהחלון
אישה מוכה אישה מוכה
הוא צועק אני גומר גומר
מפסיק לדחוף אותה
אולי בגלל השכנים
היא רועדת
בוכה נאנחת
אבל צורחת עוד לא עוד לא
אל תצא
אני רואה הכול מהחור מנעול
גם את החור שלה
שעשה לה אבא מאחורה
ושהוא נאנח
התעייף מלהרביץ אותה בַּכְּפוּפָה
לחפור בחור השחור
אני סיפרתי למורה
המורה סיפרה למשטרה
עכשיו אבא באבו-כביר
אוכל תפוחי-אדמה חמים
עם תהילים ולא יוצא
אימא בוכה כל היום
אולי חסר לטיפשה המרביץ
המושך בשערות
בינתיים יש לי שקט
אני ישן איתה כל לילה
במיטה הגדולה
מנשק לה את התחת
האדום

2009

השקית האדומה

קניתי גבינת קוטג' 5% מיץ תפוזים ולחמנייה
ושמו לי בשקית פלסטיק אדומה
שעליה כתוב הצרכנייה פתוח גם פיום
24 שעות 7 ימים בשבוע
בבית רוקנתי את השקית
מילאתי אותה בקבוקים ריקים
וירדתי לזרוק בפניה ומולי באה
בחורה עם כלב ועשתה לי אותות
שאשמור לה
רוקנתי את השקית לכלוב הבקבוקים
ונתתי לה
היא אספה בה קקי של הכלב
זרקה לפח אבל ידיה הסריחו
הצעת לי לה לעלות לדירה
כשהיא שטפה את כפות הידיים
עמדתי מאחור
סיבנתי לה את השדיים
הכלב שלה ליקק לי ברגליים
אני לא אוהב כלבים
לחצתי את חזה הזקוף והצח
הלבשתי לה שקית אדומה אחת
על הראש
אחת על הכלב
סגרתי וזרקתי את שניהם לזבל.

2009

ארבעה שירי ציפּוּנְיוֹם

.1

עולל שחור יונק חלב לבן
משד עגול וצח
על שפת הים
אבא שחור יושב ממול
מסתיר במכנסיים
את חליל הקסם
העושה עוללים שחורים
לאימהות בהירות

.2

העיר מלאה רווקות
חלקן עם כלבים
חלקן עם חכות
את הכלבים רואים
את החכות הן מסתירות
בין הרגליים
אם יש מזל דגות חתנים
אם לא נשארות עם כלבים
יש כלבים עם אופי נוח יותר
מחרא של גברים

.3

אני מניקה כל ארבע שעות
גם חולבת ונוצר לי עודף
וככה אני יכולה
ללכת לעבודה עם המחלבה
ולהשאיר את התינוקת
עם המטפלת בבית
במשרד יש גברים
שכבר לוטשים בי עין לפטמות
ממש נוטפים

.4

כמה טוב להזדקן
הקטן כבר לא מציק לך כל בוקר
יש זמן למטלות רוחניות
ולשירים מזוקקים
כמו חמאה מחלב של אם

והילד הזה הוא אני

יש לי אימא עם טאטו בטיטי
ובטאטו יש לה ציור בכחול
של ילד עם אימא
עם טאטו בטיטי
והילד הזה הוא אני

ולא חיימקה אחי התינוק
שבוכה מהטיטי לינוק

2009

שיר הלל לזוקף כפופים

לנערה שלי חזה כה צנוח
ממש על הבטן לה צמד מרוח
אין לי מקום בין שדיה לנוח
אני שם מרגיש-לי כל-כך זנוח
היכן אתקע את שפיצי המתוח
אולי בשפתיי בציציקה אפוח
אנפנף כמו ספן במ חזק מול הרוח
היטב אפמפם צורתם במפוח
אבל –

שם נמצא לי פטיש להכות בו בכוח
בסדן של ברזל עד שבא לה לצרוח
ולא תאמינו איך ציצי-נימוח
נבהל מה"קנאק!" והצליח לצמוח
כורג תפוח של כומר צנוע
בווידוי עלמת-חן שחזקה כה צמוח
שחולם בלילות עכוזה לקינוח
לבל יצטרכו בתוליה ניתוח
ולא יצטלב בקרומיה איחוי

2009

הרבי החזיק לי בזרג

הרבי החזיק לי בזרג
ויחד אמרנו קידוש
והדת נעשתה לי אחרת
ותפילה נתהפכה למישוש

הוי רבי הוי רבי צדיק
מה ישר זֹכְנִי בעיניך
אהיה כחסיד שבתאי צביק
ובגן עדן אשק אחוריך

האישה נגדך היא רק חור
ללדת, ללדת, ללדת,
אברכים הם העם הטהור
ידם נטויה לא רועדת

אז אגמור
בשיר מזמור
שפוך לי שְפִיךְ לי
רבי קדישא

2010

אבא מחרבן אימא עושה אָאָה

אבא מחרבן
אימא עושה אָאָה
כשהייתי ילד
עשיתי אָאָה
היום אני מחרבן

2010

שיר פטריוטי

בקצה המעי
עומד לו אי
של קקה
להיות
או לא להיות
זו השאלה
תם חירבון
בוקר
בהטלת אבן
של אללה יְרַחֵמו
אדוארד סעיד
סעיד קולוניאליזם
קולוניאליזם הוֹמִי קִי פֶּאפֶּא
הוֹמִי קִי פֶּאפֶּא
פֶּשֶׁשֶׁשֶׁשֶׁשׁ
בל"ג בעומר משתינים על המדורה
גם זה גשם בישראל השחונה
משתינים על המדינה

2010

רק הבוהן שלך מכוערת

את כל כך יפה ומושלמת
רק הבוהן שלך מכוערת
אחרת הייתי מוצץ אותה
רוחץ ומוצץ רוחץ ומוצץ
יום ולילה
יום ולילה
את מרשה לי למצוץ
את פטמותייך הנהדרות
את מרשה לפשק
וללקק בלשוני
ולנשק בין עכוזייך הבתוליים
את החור העדין שלך
המתוק
תודה
תודה רבה לך יפתי
המפרפרת
למטה
אך כשאני נזכר בבוהן שלך
בא לי להקיא
ולהפסיק לקרוא את המכתב העיתי

2010

גמרתי בדרך לים

בבוקר בא לי לזיין
ואני כבר בא בימים
הולך לים
לראות צעירות בביקיני
עם בטן שטוחה ושדיים בתוליות
נערות חצי-ערומות מחרמנות
ופתאום מוצא על המדרכה
כרטיס ל"מסז' כולל הדובדבן שבקצפת
וכל מילה מיותרת" 052-3179602
רק שהשארתי את הנייד בבית
שלא יגנבו לי בים
ובכרטיס שוכבת יפהפייה צחורת שדיים
שחורת שיער וכך גם ערוותה
ושני דובדבנים אדומים מעל לפטמה
כבר חושב לחזור הביתה לטלפן
אבל פתאום מוצא עוד כרטיס צבעוני
"יפהפייה סטייל בת השכן
לפינוק חם ואוהב בדיסקרטיות"
עשר אצבעותיה פרושות על חזה הצח
לראשה כתר פרחים 03-6246363
ואחרי מטר מוצא עוד כרטיס
של יפהפייה לטינית עם שדיים גדולים
ושיער ועור חומים ועיניה נעוצות כי
"תתקשר ואני בדרך אליך
אם תרצה אני גם מזיינת אותך"
054-8384242 כבר היה לי רטוב
במכנסיים מיהרתי לים לשטוף
ופתאום אני מוצא עוד כרטיס
ומהצד השני לשני הציצים הגלויים
צ'רלי צ'פלין עם מגבעת ומקל
"בחיים לפעמים יש דברים
שפשוט כל מילה מיותרת"
זהו גמרתי
ושני ילדים אספנים קטנים
חטפו לי מהיד את כל הכרטיסים

2010

לשכנתי בעלת התחת

לשכנתי בעלת התחת הלבן
שתלתה אתמול כביסה בלי תחתונים
היו הרבה תחתונים בכביסה
אבל לא על התחת שלה
רק גופייה כהה היא לבשה
אמר לי חבר למה לא לקחת משקפת
אמרתי אילו ראית את התחת
של שכנתי מלמטה
לא היית צריך משקפת
הסדק שלו גדול מהירדן
ככה תלתה כבסים שכנתי
חשופת התחת הענק
וכל כמה רגעים גלגליות הברזל
של חוטי הכביסה חרקו
הציצו גברים גם מקומות אחרות
וכאשר עגבותיה הלבנות סבבו
מילאו את מרפסת המטבח
ראינו לה גם מלפנים
אלא שהכול היה מגולח
אולי רק שפם קטן של צ'פלין התחבא שם
וקפלי השומן הסתירו את הפתח
אוי כמה בא לנו עליה
אנחנו השכנים ממול
אוי כמה בא לנו עליה
לא יכולנו להירגע מממדי
התחת הלבן והערום שלה
עם סדק גדול מהירדן
סדק צפון-אפריקאי
ממש קיבוץ גלילות
נכון היה יום קיץ חם מאוד
תל-אביבי
אבל כשמאוררים ככה תחתות
בתליית כבסים
וכל כמה רגעים גלגליות הברזל
של חוטי הכביסה חורקות
צריך להתחשב גם בזרמת השכנים

2010

אשתו לא פותחת

אשתו לא פותחת
את התחת
לכן הלך לזונות
אבל שם זה יקר מאוד
וגם מביא מחלות
לכן חשב לקנות עז
אבל אין מקום בדירה
בכל זאת הכניס עז
והוציא אותה
רק אחרי שאשתו
פתחה את הפה

2010

תבקש מאימא שתיתן לי עוד יום

תבקש מאימא שתיתן לי עוד יום
למה אתה משתעמם
כשהייתי בגילך בקושי היו טלפונים
ולא ניידים ולא מחשבים
וכל מה שיש לכם היום
אז למה אתה משתעמם
תבקש מאימא שתיתן לי עוד יום
אנחנו מבלים יחד מצויין
תראה את הים
ותיכף תגיע ארוחת-הבוקר
הלילה אתה כבר לא ישן אצלי
בשמונה בערב אני מחזיר אותך
אתה תבקש מאימא
או שאתה משתעמם איתי
טוב אני לא אשם שיצאת עדין כל כך
כמו אימא
רק אל תבכה
אתה יודע שאני אוהב אותך
למרות שאמרת לה שאני נראה כמו דוב שעיר
ואתה לא מבין איך היא בכלל התחתנה איתי
גברים אמיתיים לא בוכים
הם הגאווה של אבא שלהם
וכשתגדל וכבר לא יהיו לך
שערות ארוכות כמו של ילדה
יהיה לך שיער כמו לי על כל הגוף
ותהיה גבר
ואל תסתכל עליי שאני כבר קירח
קרחת היא סימן לגבריות

2010

נשים עם אצבעות רגליים עקומות לא תתחנה

גם אנחנו רוצים לייסד מפלגה חדשה
כמו הצדיק הצבוע רב אברום בורג
והמפלגה שלנו לא תתמקד
בשיפוץ בתינו על חשבון הציבור
בהפסדי ענק של פרי הגליל
או בהשתנה על הציונות על חשבון המדינה
לא
הדגל שלנו יהיה
הצעת חוק חדשה
נשים עם אצבעות רגליים עקומות
ויבלות
לא תקבלנה רשיון להתחתן
ואנחנו נפתח באסותא
מרפאה בשם מיזוגניה
וניישר אצבעות רגליים
מכוערות ומיובלות של בחורות
ומי שהטיפול לא יעזור לה
תישאר רווקה עקומה
עגומה
תינוקות לא ימצצו חלב מפטמותיה
בבתי קפה בתל אביב
כי לא תהיה לכיעור ממשלה
והתאנים הקיץ מתוקות מאוד
ככה טעמו אותן רב אברום
גם אבותינו הפלסטינים
בתקופת המקרא

2010

גברים עם אצבעות רגליים עקומות לא יתחתנו

גם אנחנו רוצים לייסד מפלגה חדשה
כמו הצדיק הצבוע רב אברום בורג
והמפלגה שלנו לא תתמקד
בשיפוץ בתינו על חשבון הציבור
בהפסדי ענק של פרי הגליל
או בהשתנה על הציונות על חשבון המדינה
לא
הדגל שלנו יהיה
הצעת חוק חדשה
גברים עם אצבעות רגליים עקומות
ויבלות
לא יקבלו רשיון להתחתן
ואנחנו נפתח באסותא
מרפאה בשם מסקיולינה
וניישר אצבעות רגליים
מכוערות ומיובלות של בחורים
ומי שהטיפול לא יעזור לו
יישאר רווק עקום
ועגום
תינוקות לא ימצו חלב מפטמותיה
של אשתו
בבתי קפה בתל אביב
כי לא תהיה לכיעור ממשלה
והתאנים הקיץ מתוקות מאוד
ככה טעמו אותן רב אברום
גם אבותינו הפלסטינים
בתקופת המקרא

2010

הסבר: כאשר התפרסם בארה"ב תרגום ספרה הקלאסי רב-המכר של אלונה פרנקל "סיר הסירים", שגיבורו הילד נפתלי, היא נדרשה מטעם ה"פוליטיקלי קורקט" האמריקאי להוציא ספרון זהה שגיבורתו ילדה, וכך אען עשתה, ובאנגלית שם הילדה פרודנס. אצלנו זה להיפך, לאחר שנתקבלו כמה הודעות ביטול נמענות נזעמות בעקבות השיר "נשים עם אצבעות רגליים עקומות לא תתחתנה" [גיליון 565] החלטנו לבקש מחיימקה שפינוזה לכתוב גירסה גברית לשיר, ומשום מה נדמה לנו שעליה לא יהיה שום ערעור כי על גברים מותר להגיד הכול!

יש לי שעון חסין מים

אני אדם בודד
אין לי אף אחד לדבר איתו
ואף אחד לא מדבר איתי
אבל כשאני הולך לים
הרבה אנשים ניגשים אליי
במים וגם על החוף
מדברים איתי
מחייכים אליי
מאירים פנים
ושואלים
מה השעה
כי אני יש לי שעון חסין מים
ואני עונה
ואני מדבר
ואני אומר בדיוק מה השעה
וזה כל כך טוב ההרגשה הזו
כאילו הזדיינתי איתם

2010

הרחמים גורמים לי שלשול מוסרי

כל פעם שאני עושה מקלחת
ועוד מקלחת
בקיץ החם
כל פעם שאני שוטף את התחת
פעם
ועוד פעם
ומוריד את המים גם פעמיים
בגלל החרא שנדבק לדפנות
אני נזכר בילדים הצמאים של העולם
שמתייבשים בבצורת
או טובעים בשטפונות
ואני שולח מכתב לנשיא שלי
שיעשה משהו
אולי נשלח להם בקבוקי גזוז
כי הרחמים גורמים לי שלשול מוסרי

2010

כאשר נמלה אחת שותה

כאשר נמלה אחת מגלה מקור של מים
היא שותה ממנו
ושותה
ושותה
ומתנפחת
ושותה
ושותה
ומתנפחת
וחוזרת אל החברות שלה
הנמלים
הצמאות
והן שותות אותה
ושותות
ושותות
עד שהיא מתה

2010

באוגוסט על אָרִי

הראש מבקש מהגוף לקום
הגוף לא קם
טוב לו בכיסא
כמו באוהלי קידר
בדואיזם
בדואית
זקופת שדיים
חומים מאוד
יושבת לו על הכיסא
עושה לו לו לו לו
לו לו
מריח בה פיתות טריות
מן הסאג'
נעשה לו עוד יותר חם
לח
רטוב
צובט פטמות שחורות
עבות ענקיות
מתיז חלב נאקות
נכנס לה עמוק מתחת לשמלות
נושם ריח חריף
בדואית מידבר
דגדגן שלא נכרת
על אָרִי דק שלו
באוגוסט תִּחַת
אֶל טִיז מאחור
מחבק פתאום כלום
בעיניים מצועפות זיעה
פאטה מורגנה

2010

הו סנטיאגו דה קומפוסטלה

הו סנטיאגו דה קומפוסטלה
שדה הכוכבים של הקדוש יעקב הזבדי
עברי ערוף ראש
שהושט אלייך מירושלים
בספינת האבן
הו סנטיאגו דה קומפוסטלה
עיר קדושה עיר יפה
משאת נפשם של עולי הרגל הקתוליים
מגבעת חומה מקל גבוה דלעת-מים סנדלים
שפם עבות
ומבט קצת מטומטם בעיניים
הו מי יתנני משוטט בסימטאותייך
הו מי יתנני שוב מיטלטל בחנויותייך
בקרב מאות הפוסיות המשגעות
שיכלו להיות נכדותיי
מתבונן בכפות רגליהן היפות בסנדלי אצבע
מהלכות יחף גם בגשם
בשדיהן הבולטים בלבושן המועט
באחוריהן החשופים
לך לפחות אצבע לתקוע
ופניהן היפות להפליא לנשק
הו סנטיאגו דה קומפוסטלה עיר קדושה
חצופה
עיר עולי הרגל הקתוליים
עיר ניסים
בקתדרלה שלך יבש מעילי מהגשם בין-רגע
ברוח קטורת מיסה בושם
ערוה צעירה
וידוי קתולית לח נלחש בירכתייך
כורעת ואצבעותיה שלובות בכומר
זכךך מעמיד לי
את הקדוש לי ביותר
בזכות מאות הפוסיות
שהתחככו בי מכל עבר
ונעצתי בהן רק עיניים
הו עיר חריצי הגבינה בצורת שד ופיטמה
במחאה על כתיבת חזה שיש ערום של פסל הבתולה
הו סידרה
שיכר התפוחים שלך
התוסס בדמי עדיין

2010

כמו מתל אביב לרמת גן

הרשי לי לגלח את שיער בית שחיין
לחוש זיפייך השחורים בטרם מגע הסכין
להקציף אותך בלובן מברשת הסבון
לְטַף גופך הצח הלוך ושוב בלהב
צחקי צחקי על החלומות
הריח קפלייך
דמיין ערוותך אם
תרשי לי שם
וגם לנשום
עור חלק נרך כפזות
מבית-שחיין
להעריץ בך את השקע הרוטט
לאט לאט
לנשק
להביאו לשיא
אני בלן משופשף
מעתה המבקר בבית שחיין ידע
כי כבר אבדו שם הבתולים
ואם תרשי לי
אחרי הרעד הסקסי
אחרי אביונת בית השחי שלך
שתחזיקי לי
כרס"ר בתס"ח עם מקל תחת זרוע
שפשפיני
שפשפיני
ואני אתיז משם
כמו מתל אביב לרמת גן

2010

תפילת התלוי על בלי מה

אני תלוי על בלימה
אני תלוי על בלי מה
עשה שיהיה לי על מה
עשה שתהיה לי עלמה

2010

בין שְׁחֹר עֲרוּתָה לְזָהָב שַׁעֲרָה

רוח מנשבת
שׁוֹבֵל שְׁמֵלְתָהּ
מוֹל שְׁחֹר עֲרוּתָהּ
הַבְּנִיתִי הִיא צְהוּבָה
כְּמוֹ שֶׁאֲנִי גָמֵל
וְאִם אֶצְבַּע אֶת שְׁעָרַי
רֵאשִׁי לְשְׁחֹר וְאֶצְעִיר
אוֹלֵי אֲמִצָּא בְּלוֹנְדִינִית
שֶׁתְּחַשׁוּק
בְּדַמִּי הַבִּיטוּחַ הַלְּאוּמִי שֶׁלִּי
וְגַם בִּי
כִּי הַמַּחְשְׁבָה עַל שְׁחֹר עֲרוּתָהּ
וְזָהָב שַׁעֲרָה
שֶׁל עוֹלָה חֲדָשָׁה
מֵעֲמִידָה לִי אֶת הַפּוֹץ
שֶׁנִּרְדָּם בְּשִׁמְרָה
שָׁנִים רַבּוֹת
לְחַפּוֹן בִּיד אַחַת
מִן הַשְׁחֹר וּבִשְׁנֵי מִן הַזָּהָב
לְהַתְּאָהֵב בְּכָל־וָיָה
וְאִיךְ אֲדַע אֶת הָאֵמֶת
הֲלֹא יֵשׁ שְׁצוּבָעוֹת
גַּם לְמִטָּה זָהוּב
וְהֵן שְׁחֹרוֹת
אַבֵּל אוֹלֵי נוֹתְרָה שַׁעֲרָה
מִסְגִּירָה
שְׁחֹרָה
מוֹלְדֵבִית
אַחַת
בְּתַחַת
שְׁלֵה

2010

פוץ

פוץ
פוץ
פוץ
פוץ פוץ פוץ
פוץ איוואנוביץ'
פוץ
פוץ
אלתרמן היה משורר גרוע
פוץ
פוץ
פוץ
פופו
פופו הוא משורר גדול

2010

לנגד עיניי עומדים הזרמים של חבריי

לנגד עיניי עומדים
הזרמים של חבריי
במקלחת פח משותפת
בעין גדי לפני יותר מחמישים שנה
מסתבנים D9 יוזי ועזרא
מסתבנים פודי שמיל ומייק
זוהר שונדא יורם
עוזי עוזי ועוזי גם*
רטובים בקבקי עץ
לא מציצים לחברות
חרף החורים בפח
כי אנחנו קיבוץ מוסרי
אני יכול לזהותם
לפי הזרמים בלבד
כל ערווה ובעליה
חברי גרעין ומשק
ככה הצטלמנו בטירונות
ערומים עם חגור ונשק
על חוף הים בחולות אשדוד
ברומאן דרך גבר
יגאל מוסינזון מתאר בעל
רואה במקלחת המשותפת בקיבוץ
את הזרם של המאהב של אשתו
וזכרתי ערב שישי באולם היכל
ס. יזהר נואם עברית על הבמה
הלוך וחזור הלוך וחזור
בפני כל חברי תנועות הנוער
בהם גם הנערה מצהלה שאהבתי
ואנחנו לא מבינים מילה מדבריו
וזכרתי ערב בבית ההסתדרות
יגאל מוסינזון חוטף על הראש
מחברי גבעת השלושה ומדובקה
על מה שכתב בדרך גבר
והוא נהנה מכל רגע
תוקע להם בחזרה
ואפשר להבין כל מילה
ואני חושב אם להיות סופר
רק כמו יגאל

* חיימקה שפינוזה מתנצל בפני החברים ששמותיהם לא הוזכרו וגם בפני נשותיהם. לכל החברים בעין גדי היו מכשירים רציניים.

נקמת האבר המידלדל

אחרי מפגש נהדר
עם סטודנטיות לספרות
באוניברסיטת בת שלמה רבתי
בדיר של משפחת שוורצמן
גבינות לְבָנָה זיתים
ניגשה אליי עז לבנה
עם עטינים זקופים
התחככה בי כאילו במקרה
וכשצדה את מבטי
הציעה שאזיין אותה
במחסן המספוא הסמוך
הייתי כולי תאוה עזה
אמרה שאוהבת ספרדים
מהמשפחה שפינוזה
כמו שאוהבת ערבים
מהמשפחה סייד קשוע
אבל לאחר ששיחררה עטיניה
אל שפתיי והפשילה מכנסיים
עם קוס מדופלם של בהמה דקה
אמר לה האבר שלי שפינוזה
אני לא ספרדי
אימי מפולניה
ומיד צנח כזלזל חיזור מידלדל
בייש אותי ושפך באוויר
אמרה העז הגזענית
אתה זקן מדי בשבילי
מצטערת שפתחתי לך
את התחת בדיר
בסוף עוד תכתוב עליי שיר
מלוכלך
עניתי אני מקווה כי
מְעֵז יֵצֵא מִתּוֹק
ואם תלכלכי עליי בַּפְּרָיִים-טִיִּים
יקנו ספרים שלי ושלך

2010

כאשר מתחילים הגשמים

כאשר מתחילים הגשמים
יש לנו פחות רגש אשמה
כשאנחנו עושים מקלחת
או מורידים את המים
אחרי שמנגבים את התחת

2010

פּשקתי שׁוּל

בחוּשך פּשקתי שׁוּל עליון צד שמאל [יד]
בחוּשך פּשקתי שׁוּל עליון צד ימין
בחוּשך פּשקתי שׁוּל תחתון צד שמאל [ירך]
בחוּשך פּשקתי שׁוּל תחתון צד ימין
פּשקתי שׁוּל ערווה שמאל
שפתיים יישק הַשׁוּל
פּשקתי שׁוּל ערווה ימין
שפתיים יישק הַשׁוּל
לפתע בין שני שׁוּלים
באמצע השוליים
בלי שום תמרור של אזהרה
חייך לי דגדגן אדמדם
מְסַכֵּר כמו שוטר את התנועה
גובה דמי כניסה לְזְרִימוֹת
כְּפוֹת עסיסי ולא מאחור
ובלי פקקים ופּיסוּקָה
טוב, לפחות עכשיו הייתי בטוח
שאני במקום הנכון
נוסע בכיוון הנכון
אוכל להמשיך לאן שאחפוץ
בלי שיפריע לי שום פּוֹץ
גם לא עשן שריפה בגלל ניצוץ
עד לְמנַהֲרָה בְּרַאס-אָ-נְקוּרָה

2010

משתפשף משתפשף ומתיז מהזין

יש לו אצבעות רגליים מאוד עדינות
מאוד מאווררות ובלי פטרת
הוא צריך גרביים מאוד רכות
אבל כפות הרגליים שלו ממשיכות להשתפשף
לכן הוא גורב עוד זוג גרביים
לפני שהוא נכנס לנעליים
אבל הנעליים כבר צרות
אז הוא קונה זוג חדש
וגורב עוד גרביים
שלא תשתפשפה לו האצבעות
העדינות ברגליים
וחוזר חלילה
זוג יותר גדול
עוד גרביים
עוד נעליים
עוד מעט כמו פיל
אבל האצבעות עדינות
משתפשף
משתפשף
ומתיז מהזין

2011

חלב לא מצצתי בבוקר לח

התעוררתי בבוקר חורף
קר חשוך ולח
ברחוב פיק"א אם המושבות
בבהלה
כבר צריך לצאת לדיר בחצר
לקחת שרפרף
לחלוב את חִפִּיבָה העזו הלבנה
אך אני לא יוצא מהחלום
חולב את הטיטים
של פמלה אנדרסון
ואני בכלל לא אוהב חלב
גם אם אמות ברעב
יש פחות מדי מים
צריך לדלל את האנשים
יותר טוב כננה אחת במקרר
משתיים על העץ
שרים הגששים
ספרים רבותיי ספרים
וְיִשְׁנֶנּוּ בדיר גם תרנגולות לבנות
על מוט גבוה ליד חִפִּיבָה העזו
לפעמים מטיִלָה אחת נעלמת
ומופיעה בחצר עם להקת
אפרוחים צהובי פלומה
שמנתרים בקליפ על אבריה החשופים
של שוכבת פלייבוי זהובת ערווה

2011

1. מה יותר טוב ? 2. מצות

.1
לפעמים אני קמה בבוקר ושואלת את עצמי
מה יותר טוב
שהבעל יהיה מת והדירה נקייה
או שהוא חי ולא מפסיק לכלוך
ואני צריכה לנגב אחריו עם סמרטוט
ומה אני אגיד לכם
התשובה לגמרי לא פשוטה
כי אני למשל בכלל לא מלכלכת
אפשר ללקק את הרצפה
היכן שאני הולכת

.2
אם להקשיב למה שאומרים
אנטישמים
אופים היהודים מצות בדם
ילדים נוצריים
ויש יהודים שמאמינים לאנטישמים
לכן אצלם המצות אסורות
למאכלי חלב

2011

שירת הברזלים

כשאני שומע את שירת הברזלים
אני יודע
שכנתי המזרחייה הצעירה
תולה במרפסת למטה כביסה
וגלגלי החבלים חורקים
על ציריהם
אני בא ורואה
את התחת הערום שלה
שמנמן, שחום
שאיך כמותו אפילו בתיאטרון העברי
ולפעמים גם מלפנים
היא לא מגלחת
כשאני מוריד את המים
אני מרגיש חוטא ובזבזן
עוד יותר מאשר כשהייתי
משכיב ילדות קטנות על הספה
ותוקע להן אצבע בתוסיק

2011

לקחתי את בתוליה מאחור

כאשר אהבתי אותה
הערצתי אותה כמו אלוהים
חלמתי לשכב איתה
וכל פיסה בגופה היתה לי
מחוז חפץ קדוש
כאשר נעתרה לי לבסוף
וכבר לא היתה בתולה
כמו שחלמתי
לא התאפקתי ולקחתי
את בתוליה השניים מאחור
כדי להיות בכל זאת
ראשון אצלה במשהו
והיא הזדעזעה וזרקה אותי
כמו כלב טמא
אחרי ימים רבים
חזרה אליי גרושה ומושפלת
אבל אני כבר מאסתי בה
מזדיינת בתחת !

2011

כשאני יושב בבית שימוש

כשאני יושב בבית שימוש
תולש נייר מהגליל
אני חושב לעצמי
ככה הם החיים
היום אני תולש
מחר תולשים אותי

2011

בעצם מה רע בלבעול עיזים

בעצם מה רע בלבעול עיזים
גם כשהן פועות
הן לא רצות מיד לתקשורת
או למשטרה
אין להן חברות עיתונאיות
או עורך-דיניות
מהחלב שלהן אפשר לעשות
גבינה מצויינת
שאלו את נערי הרועים

2011

למה את מעשנת כל כך הרבה

גְּבֵרֶת צְעִירָה
הִלֵּא אֵין לָךְ כְּמַעַט חֲזָה
לְמָה אַתְּ מַעֲשֵׂנֶת כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה
הִלֵּא הַסִּיגְרִיּוֹת
לֹא תַצְמַחְנָה לָךְ שְׂדֵיִים
אַתְּ יָפָה וְעַדִּינָה
גּוֹפֶךְ כְּמַעַט מִשָּׁלֵם
עוֹרֵךְ חֶלֶק וְאֵין בּוֹ פָּגָם,
הִלֵּואִי שָׁכֵךְ גַּם הַפְּטָמוֹת
מִמֶּשׁ לְנֶשֶׁק לָךְ עַד כַּפּוֹת רִגְלֶיךָ
וְשָׂרֵק לֵאמֹר לִי אֶפֶר
עַל הָרֵאשׁ

2011

נשואים מאושרים

אנחנו כמו זוג נעליים
לא קשורים
לא מחוברים
אבל תמיד יחד

2011

בוהן גסה בקיץ

אני שופט בחורות
לפי אצבעות הרגליים
בייחוד הבוהן
לכן בחורף אני כמו עיוור
ונאלץ לסמוך
רק על חוש הריח
בוהן גסה גם אם
השדיים גדולים
בוהן עם לכה אדומה
על הציפורן הגדולה
היא כמו זין עם
ראש סמוק
אני מביט מתחרמן
מהשדיים ונרגע בגלל
הבוהן המכוערת

2011

בדידות מלוחה

שבת בכוקר בחוף גורדון
את בדידותי אני
חוגגת
כבר כואב לי הפות
מרוב אצבעות
שדחפתי לפנות בוקר
ולא היו תוצאות
רק שפשפת
עליי ללכת
לרופא עור
שיבדוק לי
את הדגדגן
שבמוח
מכנסי הים
של הגברים
בולטים
בצ'ופצ'יקים
ומשגעים אותי
אני מרטיבה במחשבה
אני מלוחה
ואין מי
שילקק לי את
הצ'יפס

חוף גורדון, מרפסת "לה לה לנד", 17.9
2011

* * *

הייתי בסין

הייתי בסין
וכל לילה אני חולם
שאני עדיין תקוע בבתי נתיבות
גדולים ואפלים
בין אלפי אנשים
וצריך לאכול אטריות צדפות בצק ועקרבים
שחורים
לצעוד על קוביות שקופות של מים
בקרב אנשים רזים נמוכים כהים
שמדברים רק מנדרנית
ואינני מצליח לחזור לכפר שלי
תל אביב
לחזות ביפהפיות הלבושות-למחצה
אתה יכול לצאת מסין
אבל לא להוציא את סין מתוכך
ואת לטיפות הזבניות הקטנות על כתפך
בשווקים הצפופים

מתוך מכתב לחברים:

אפשר לצאת מסין אבל לא להוציא את סין מתוכך

האריכו לנו בחינם את הטיוול לסין בעוד שבוע ימים, זה השבוע
שבו קודם המסתורית הצטננה קשות ועכשיו גם אני צרוד ובקושי מדבר
וטרם חזרנו לעצמנו מהעייפות הרבה שנפלה עלינו מהקצב המטורף של הטיוול
היינו יוצאים בבוקר וחוזרים מאוחר בלילה
ואם באמצע אתה צריך לחרבן בבית שימוש סיני בכריעה
אתה בצרות גדולות
רק אני עוצם את העיניים אני חולם על סין
בעיקר בתי נתיבות גדולים בשדות התעופה
בתוך ההמון
ואינני מצליח לצאת משם ולחזור ארצה
ואני גם מתגעגע כבר לארוחה סינית טובה בצ'יינה קורט בתל אביב
ובייחוד ברוז פקין או קריספי דאק שיעביר לנו את הטעם הגרוע של המנה הזו
שאכלנו בבייג'ין באותו השם
אחרי כמה ימים בטיול הכריעה אותי העייפות ולא הצלחתי אפילו לכתוב ביומן
ועכשיו חלק גדול ממה שראינו מתערבב לי ואני מנסה לעשות סדר ביומן
וזאת למרות שיותר אנשים בסין לא שמעו מימיהם על ישראל
מאשר אנשים בישראל לא שמעו עליי
לקחתי איתי את המקל של סבתא שרה ז"ל
שזיכני בכבוד ובסיוע
אך אינני מבין מדוע הוא לא מדבר אידיש
גם לא במוזיאון היהודי בשנחאי

* * *

קר חם

קר לי ברגליים
וחם לי בחזה
מה זה מה זה מה זה
זאת הזיקנה זוחלת
וזהו סוף המחזה

2011

כיצד מנגבין

תליש אחד לא מספיק כי הוא נקרע ואז
האמה באמצע מתלכלכת
שלושה תלישים מקופלים על האמצעי
זה מצויין בטיחותי אבל בזבזני
שני תליש זה על זה זה עדיין חלש מדי
ביחוד אם יש שלשול
לכן מומלץ לקפל שני תליש
כלפי האמצע וליצור שלוש שכבות
שזה מספיק לתחת רגיל
וגם חסכוני
הו, איך יכולנו לקנח פעם בנייר עיתון
בכריעה על פי חור
במחנה 80 ובבית דרס
סעו לסיין אם תאבי סכנות אתם
באמנות של החירבון
תוכלו גם לקפוץ בנז'ו מהמגדל במקאו
שזה פחות מסוכן

2011

בבוא יומי

בבוא יומי
אך לא לפני כן
רפדו את קברי בעשרות הספרים
שכתבתי
והמה מונחים כאבן שאין לה הופכין
בבוידעם שלי
רק אצלי
כי איש כבר לא נדרש להם
ואחרי שתירקב גופתי
בשורה בה קבור סבי
יתפוררו לאט גם הם
באדמת המושבה הלחה
והיתה לי בה
הישארות הנפש

2011

חרדית והיצה"ר באוטובוס בחנוכה

אני כבר בת ח"י
לצבא כמוכן לא הלכתי
אני משפשת
נודרת נדרים בלילות
ומפירה אותם
מתפללת נגד היצה"ר
שיחדל לאונן לי את חיים
אבל אוי כמה טוב לי
כשאני כבר מפוייסת
ואתמול נסעתי באוטובוס
מירושלים לתל-אביב
על ידי התיישב חייל צעיר
עם רובה בין הברכיים
ואיך שהתחילה הנסיעה
כבר בירידות למוצא
הוא התחיל לשפשף אותי
חזק במרפקו
והצליח בסיבובים להגיע
מבעד לשמלה
אל התורפה שלי
ואני לא יכולתי להתאפק
כי הוא גם נגע לי בזרועו
מבעד לבגדים
בכפתורי השדיים
הבתוליים שלי
שמעולם לא נגע בהם גבר
ולא חיללם
ואני הרגשתי בעננים
ואני הרטבתי בתחתונים
אני חושבת שקוראים למה
שקרה לי בתנ"ך אביונה
ושמעתי אותו מזמזם
אז אגמור
בשיר מזמור
כי מרפק תקע בחנוכה
ואוי לי ואבוי לי
שככה נעשיתי זונה
ושמעולם לא היה לי ככה טוב
בתחתונים
אבל הפסדתי
את העולמות העליונים
וחלקי בעולם הבא
ומעתה אסע רק בקווי מהדרין
בתור עונש לעצמי
הזונה שמאוננת
עם היצה"ר

2011

פֶּאַנטוֹפֶּל ימין פֶּאַנטוֹפֶּל שמאל

פֶּאַנטוֹפֶּל ימין
פֶּנטוֹפֶּל שמאל
אתם שני ידידיי הטובים ביותר
רק כאשר אני נכנס בכם
אני מרגיש בבית
במולדת
במאוזון
בישראל
והרי אתם בכלל לא פֶּאַנטוֹפֶּלאך
אלא שני סנדלי אצבע סדוקים
מעור חום
של נמרוד
מלפני עשרים או שלושים שנה
אבל אני מקווה שתספיקו לי
יום ולילה
קיץ וחורף
כל זמן שאני חי בבית
ואולי גם למושב זקנים
אף כי אני מעדיף למות קודם
מוקף נכדים ונינים

2012

זַעֲקַת הַקּוֹפָאִים בַּחוּץ

כמה נעים לשבת בבית חמים ומוסק
ולכתוב את זעקת הקופאים בחוץ
כמה מוסרי להתפרסם כל הדרך אל הבנק
בתור מגינם של החלשים
כמה נחמד לדקלם שירי מחאה
כדי למצוא חן
יש פתגם ערבי
מִסְפִּין אֶלֶּה יַחַרֵּב בֵּיתוֹ
מסכן אלוהים יחריב את ביתו
חס ושלום שלא נהיה אנחנו מסכנים
אלא רק אלה שעומדים לצידם בְּמַרְחָק
בטוח וזועקים

2012

סוף-סוף יש לי ביצי חופש

סוף-סוף יש לי
ביצי חופש
איך שאני לא מסדר
את התחתונים או
את בגד-הים
מרים, מושך, מותח
הן זולגות החוצה
ועושות לי בושות על החוף
באוויר החופשי
או לא-נוח
במכנסיים
כמו קילע של זקן
בן שבעים ושש
בשני או בשלישי
באפריל אלפיים
ושתים-עשרה
חבל שנגמר החורף
היה כל כך נחמד
גם גשם גם שמש
ואפשר ללכת עם החנות פתוחה
ולשמוע רינת הציפורים בבוקר

2012

בחירות ביצים

יש אנשים שמבינים במכנסיים
קוראים להם חייטים
יש אנשים שמבינים בביצים
קוראים להם לולנים
יש אנשים שמבינים בזין
קוראים להם זנאים
וכאשר הזנאים יתחילו לתפור
מכנסיים לביצים
נדע שהבחירות קרובות
וגם בדיוק למי להצביע

2012

הגנתי עליך בפני השופט

כאשר בתי הקטנה באה הביתה בבכי
ואמרה שזיינת אותה
בתחת
אני הפלקתי שתי סטירות לחי
לשרמוטה הזו
הנוזלת
והגנתי עליך בפני השופט
כאשר הכחשת
כי אני האמנתי לך
ששמרת על בתוליה
ובזכותי השתחררת מעונש
ועכשיו אתה אומר בכל העיתונים
שבאמת זיינת את בתי הקטנה
ואני איפה אשים את הפנים שלי
מרוב בושה
שהאמנתי בך
ימ"ש של חוק ההתיישנות
הייתי תוקע לך אותו
כמו חזוק בתחת
ומסובכו בך לאט כשיפוד

2012

סדר השירים

לא ייאמן כי יארע, חלום נורא שְׁבֹאוֹנָן קרה
אני דוגמנית והוא צייר, על פי ז'אק פרוור
מדוע היהודים תמיד אשמים? שיר בעקבות העיתונים
קריקטורה על בני העם הדני האמיץ
פרץ כבר קורא אנגלית מהכתב אבל לא מדבר
אני שונא את עצמי מפני שאני לא פלסטיני צודק
חדוות הסירוס, שיר מוסרי
יש לי רק שני אבאים
מי שלא שכב איתי – שיקום
כלבים הם שדכנים טובים
ברכות לאבא, רוצח רבין
היונה הצחורה עפה מערבה, שיר חדש מאת המשורר הפלסטיני דְרוּשׁ מְחַמֵּד
שָׁאֵהִיד אֶל-אֶטְפָּל, שיר חדש מאת המשוררת הפלסטינית מְשַׁע'וֹלָה אֶל-גְּמִלָּה
יש לי אימא מקועקעת
מצד שני, שיר פרידה מנשיא
במשפחת עצירותי בוקה ומְבוֹלָקָה
יש מחלה קוראים לה זֹבִיטִיס
נצחיות החורבן היא ניצחון לרוחניות שביהדות
האָדָא בּוֹיֶאֶרְגֵי מְסִפִּין מִן סַאֲדָא
המלחמה הבאה תוכרע בנפיחות של עורכי דין
טאהא מוחמד עלי, איזון עדין
חיימקה שפינוזה, איזון לאיזון העדין
כל החשבון עוד לא נגמר
לא ז. מוזס אלא א. שמורק
יותר מדי מתים מככבים בחלומותיי
העולם הזה מסוכן מאוד
שימני כחותם על ליבך
ברבור שחט מוסלמי בלונדון
כנס תומכים שותקים במנזר השתקנים
שיר ארס עזתי
תורת היחסות בתחת
החבר שלי בקבוק חם
היתה לי חברה ספרותית עם חור שחור בתחת
ברכות לחתן פרס נובל שונא ישראל הרולד פינטר
שיעורים בתודעה יהודית
שיר אופטימי על המתים החיים
תחזקנה ידיה
כאשר העורבים יהיו גדולים
יש לנו במשפחה צמד שדיים כבדים
המשורר חיימקה שפינוזה מדווח לנו על פסטיבל המשוררים במטולה
יוצאים פניניָה מן הכד
אני חולם על נערה לא מגולחת
גם אני רציתי להחליף אישה באמצע החיים
גברים אינם רוחצים את כפות הרגליים

ברוך החוזר לחיפה מתמודד דרוויש
ואני לא האמנתי למראה עיניי
כשאני רואה זוג שדיים מה זה גדולים
אוטובוס כשר למהדרין
שלושה שירים קצרים לגיליון ה-300 של "חדשות בן עזר"
השקדיה פורחת ושמש פז זורחת
שְׁעָר מִן טִיז אֶל חַנְזִיר – פְּרָכָה
שיר פרסומת לשמוטי אמיתי
יש לי שלושה זוגות גרבי צמר של טייסים
בוקר שאין בו פיגוע אני מתוח
סוקָה* המוצצת שלי ברוסית
אני רגיש מאוד לסירחון
אחרי מותי סיפדו לי ככה
באר חפרנו
שימי שדייך בחזייה מרופדת
חדשות מעניינות
פתחה הדמוקרטיה את התחת
ללעוס ליונים, שיר מאת שְׁלִי הַנְּחָד, קותב לבד
יושבת ופותחת ת'רגליים מול הווינטלטור
מזמור לפחי טלימה
שיר הגירושין של הוריי
התחת עברי את?
מנהרת הכרמל בבתוליה
שיר לזכר הילדה רוז פיזאם בת הארבע וחצי שסבה האמיתי שהיה גם אביה החורג רוני רון
הרג אותה במזוודה
יש לי בעיניים מד חזה
הפסיכולוגית אמרה
יש לי אקדח שעוזר לי בחלומות
מחקר מכנסיים בפאריס
שיר לאהובותיי המתות
שכחתם אותי בפאריס עם מוצץ ופומפייה
כשאני רואה אותה מתנועעת בסופרמרקט
רציתי לגדל זקן כמו סבא שלי
את שיכולת להיות בתי במיטה
לקרדה מג'קארטה!
החברות הטובות יושבות בטיילת
ועידת הַפִּינְדָה היהודית
מאניאק
היה היה משורר צעיר
גם היפה בנשים לא יכולה לראות את התחת של עצמה
ענן הריח
המאניאק הטשרניחובסקאי
פלחי שמוטי מתוקים אחרונים
שיכור נהג זיגזג זיין בפתח תקנות מְנוּש
בינתיים יש לי שקט
השקית האדומה
ארבעה שירי צִיפְּנִיּוֹם
והילד הזה הוא אני
שיר הלל לזוקף כפופים

הרבי החזיק לי בזוג
אבא מחרבן אימא עושה אָאָה
שיר פטריוטי
רק הבהן שלך מכוערת
גמרתי בדרך לים
לשכנתי בעלת התחת
תבקש מאימא שתיתן לי עוד יום
אשתו לא פותחת
תבקש מאימא שתיתן לי עוד יום
נשים עם אצבעות רגליים עקומות לא תתחתנה
גברים עם אצבעות רגליים עקומות לא יתחתנו
יש לי שעון חסין מים
הרחמים גורמים לי שלשול מוסרי
כאשר נמלה אחת שותה
באוגוסט על אָרִי
הו סנטיאגו דה קומפוסטלה
כמו מתל אביב לרמת גן
תפילת התלוי על בלי מה
בין שְחור ערוותה לְזֶהב שַערה
פּוֹץ
לנגד עיני עומדים הזרמים של חבריי
נקמת האבר המידלדל
כאשר מתחילים הגשמים
פשקתי שול
משתפּשֵׁף משתפּשֵׁף ומתִּיז מהזִין
חלב לא מצצתי בבוקר לח
1. מה יותר טוב ? 2. מצות
שירת הברזלים
לקחתי את בתוליה מאחור
כשאני יושב בבית שימוש
בעצם מה רע בלבעול עיזים
למה את מעשנת כל כך הרבה
נשואים מאושרים
בוהן גסה בקיץ
בדידות מלוחה
הייתי בסין
קר חם
כיצד מנגבין
בבוא יומי
חרדית והיצה"ר באוטובוס בחנוכה
זעקת הקופאים בחוץ
סוף-סוף יש לי ביצי חופש
בחירות ביצים
הגנתי עליך בפני השופט

כל הזכויות שמורות
למשורר חיימקה שפינוזה
ולמלביה"ד אהוד בן עזר